Влада—Радам!

ГОЛОС УКРАЇНИ

Газета Верховної Ради України ◆ № 72 (322) ◆ Субота, 18 квітня 1992 року ◆ Ціна 2 крб.

Читайте в номері

7

«ПОЛКОВНИК» ВИХОДИТЬ НА СЛІД...

75 років тому у Києві проходив І Всеукраїнський національний конгрес

Цей будинок — частка історії Києва від кінця XIX століття й до наших днів. Збудований для потреб купецького зібрання, він став одним із «свідків» визвольних змагань українського народу в 1917-18 роках. Саме тут з 18 по 20 квітня 1917 року проходив І Всеукраїнський національний конгрес, керівниками якого були Михайло Грушевський та Володимир Винниченко.

Зі встановленням більшовицької диктатури пам'ятка архітектури належала різним господарям. Останнім часом тут містилася філармонія.

Подейкують, доля історичної споруди була майже вирішена на початку 80-х. Заважала, бачте, сталевій дузі, що її прискореними темпами зводили поруч і мусила символізувати безлику «дружбу народів на віки».

Лише тепер, після довгих років духовної деградації, ми починаємо належно оцінювати свої історичні перлини. Підтвердження цьому — пропозиції Комісії з питань культури та духовного відродження Верховної Ради України, Президії Верховної Ради України, де, з-поміж іншого, пропонується встановити меморіальну дошку на будинку філармонії, й цим самим увічнити проведення І Всеукраїнського національного конгресу.

Фото Миколи КОЗЛОВСЬКОГО.

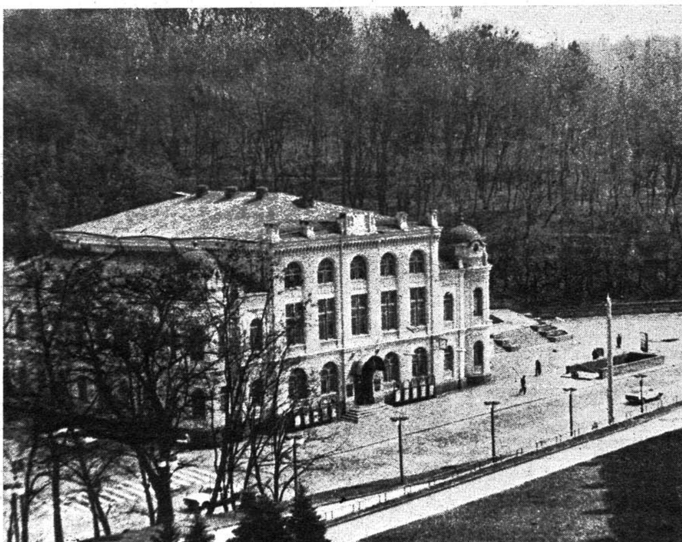

Цитата дня

Звичайно, делегати (З'їзду народних депутатів Росії) зуміли американізувати свою мову, з видимим задоволенням вимовляючи такі слова, як «тайм-аут», «імпічмент» чи «спікер». Але в іншому З'їзд, швидше, нагадує східний базар.

«Нуво котідьєн» (Швейцарія).

ГЕНЕРАЛЬНИЙ секретар НАТО Манфред Вьорнер у приватному порядку підтримав точку зору України про те, що потрібен міжнародний контроль при знищенні ядерного потенціалу. Це не в останню чергу пов'язано з тим, що Росія має в розпорядженні дуже обмежені можливості для знищення боєголовок.

ВЧОРА Голова Верховної Ради України Іван Плющ дав прес-конференцію. Порушувалися проблеми економічного розвитку України в галузі сільського господарства, воєнної політики республіки й реалізації законодавчих актів з питань військової сфери, йшлося про міжнародні економічні та гуманітарні зв'язки України, відносини з країнами СНД. Зокрема, Іван Плющ заявив, що поділяє вимогу Руху про вихід України з СНД.

Іван Плющ детально зупинився на відносинах законодавчої та виконавчої влад, заходах, які необхідно вжити для удосконалення законотворчого процесу.

ОФІЦІЙНА ХРОНІКА

16 квітня Президент України Леонід Кравчук прийняв голову виконкому Всесвітньої сіоністської організації — єврейського агентства «Сохнут» Сімху Дініца. Відверта розмова пройшла в атмосфері взаєморозуміння. У ході розмови порушувались питання розвитку українсько-ізраїльських відносин, створення сприятливих умов як для виїзду євреїв, так і їх проживання в Україні, а також пов'язані із встановленням справедливого миру на Близькому Сході.

Сімха Дініц вручив Леонідові Кравчуку символічний сувенір — знайдений археологами стародавній світильник часів царя Ірода. «Хай він освітлює шлях нашого співробітництва», — сказав він.

* * *

Учора до Києва прибула делегація Сенату США на чолі з сенатором Д. Деконсіні, головою Комісії Сенату США з питань безпеки та співробітництва в Європі. Мета візиту делегації — вивчення загальної політичної та економічної ситуації на Україні, проблем прав людини та розвитку системи правопорядку.

Того ж дня делегацію прийняли Президент України Л. Кравчук та Голова Верховної Ради України І. Плющ.

На зустрічах обговорювалися питання щодо переходу України до ринкової економіки та технічної допомоги з боку США у цій сфері.

У наступному випуску

ГРУПА АРМІЙ «УКРАЇНА» НАСТУПАЄ

Чи можливі воєнні конфлікти в Східній Європі

ЗУСТРІЧІ НА ІТАЛІЙСЬКІЙ ЗЕМЛІ

16 квітня відбулася зустріч Прем'єр-міністра України Вітольда Фокіна з міністром закордонних справ Італії Джанні де Мікелісом, президентом італійської конфедерації промисловців, рядом керівників великих концернів і банків. Члени делегації України мали розмову з керівниками промислових та фінансових груп Італії. Були розглянуті конкретні можливості розширення економічного співробітництва в галузях, що становлять взаємний інтерес.

* * *

Міністр закордонних справ України Анатолій Зленко мав зустріч з міністром закордонних справ Італії Джанні де Мікелісом. Відбувся обмін думками з питань європейського співробітництва, проблем роззброєння та забезпечення міжнародних гарантій захисту національних інтересів України.

Сторони підкреслили важливість розвитку і зміцнення міжнародних механізмів урегулювання конфліктних ситуацій, вирішення спільних питань шляхом переговорів.

* * *

Міністр закордонних справ України Анатолій Зленко зустрівся в Ватикані з керівником зовнішньополітичного департаменту Торо. У ході розмови обговорювалися питання двосторонніх відносин та актуальні проблеми міжнародного життя.

ЗАКІНЧИВСЯ офіційний візит до Австрії урядової делегації України на чолі з віце-прем'єр-міністром України Олегом Слєпічевим. Українська делегація мала зустріч з федеральним канцлером Ф. Враницьким, міністром громадської економіки та транспорту В. Кліма, з керівниками австрійських підприємств.

Актуально

Одна держава — дві назви

«Важливим політичним документом» назвав перший віце-прем'єр Гайдар прийняту напередодні VI З'їздом народних депутатів Росії декларацію «Про підтримку економічної реформи у Російській Федерації». За його словами, вона відкриває перед урядом можливість для подальшої нормальної роботи. А з'їзду тим часом довелося перервати обговорення поправок до Конституції й повернутися до питання про назву держави. Після переголосування вирішено закріпити дві рівноправні назви: «Російська Федерація» й «Росія». З проханням внести таку поправку звернулся до депутатів Президент Єльцин, а також представники від республік.

Опозиція теж запрошена

Тільки серйозний діалог допоможе уникнути гострого конфлікту на території колишнього Союзу, заявив в інтерв'ю радіостанції «Свобода» голова грузинської Держради Шеварднадзе. Він повідомив, що вже налагоджено добрі контакти з усіма політичними силами Грузії. Опозиція теж запрошена до співпраці в Держраді. А що стосується проблеми Північної Осетії, то це питання, за словами Шеварднадзе, треба вирішувати поступово, крок за кроком.

Флотилії ділити простіше

Протокол про умови передачі частини сил та засобів Каспійської флотилії Азербайджану підписали російські та азербайджанські представники в Баку. Згідно з цим документом до закавказької республіки відійде 25 відсотків флотилії. Росія також отримала право на чверть кораблів, берегової інфраструктури й житлового фонду. Питання, пов'язані з рештою майна флотилії, планується розглянути на чотиристоронніх переговорах між Росією, Азербайджаном, Казахстаном і Туркменистаном.

Ще нічого не ясно

Зі спростуванням поширених версій трагічної смерті лідера Карабаху Артура Мкртчяна виступила спеціальна комісія Верховної Ради НКР. У документі зазначається: доки не буде отримано результатів судово-медичної експертизи, всілякі припущення позбавлені підстав. Однак висловлюється думка, що смерть настала внаслідок нещасного випадку.

За повідомленнями наших власних кореспондентів та зарубіжних інформагентств.

УКАЗ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ

Про Раду промисловців і підприємців України

Відповідно до статті 6 Закону України «Про Президента України» **постановляю:**

1. Підтримати ініціативу Українського союзу промисловців і підприємців і утворити при Президенті України консультативний орган — Раду промисловців і підприємців України.

2. Економічній службі Президента України за участю Українського союзу промисловців і підприємців у тижневий строк подати на затвердження Президенту України проект Положення про Раду промисловців і підприємців України та пропозиції щодо персонального складу Ради.

3. Указ набуває чинності з дня його підписання.

Президент України Л. КРАВЧУК.

м. Київ
16 квітня 1992 року

ФЕРМЕРСЬКІ ВРАЖЕННЯ

Перебування Голови Верховної Ради України Івана Плюща на Тернопільщині 16 квітня 1992 року

Уже в Тернопільському аеропорту спікер «зламав» план поїздки — непередбачуваною зустріччю з громадськістю міста. Тут він вже вкотре зупинився на проблемах розбудови незалежної України. «Політичні реформи майже завершені. Залишилися економічні». Опісля він наголосив на небезпеці ідеологічного вакууму. Тому, на його думку, Радам треба стати генераторами ідеології нашої державності. Він погодився з тим, що нова ідеологія має грунтуватися на ідеї національного відродження, релігії, загальнолюдських цінностях. Спікер також дав зрозуміти, що він хотів би бачити це як цілісну концепцію.

Відразу ж з аеропорту Іван Плющ і віце-прем'єр-міністр Віктор Ситник поїхали в агрофірму «Вікторія» Борщівського району. Це господарство цікаве тим, що являє собою акціонерне товариство закритого типу. Як розповіли його керівники, тут на сьогодні вже визначені майновий і земельні паї. Зазначу, що агрофірма — з міцних господарств, тому було що акціонувати. Як і була рація засновувати власні комерційні та ощадні банки. Але, як на мене, тут є і серйозні вади. Таких паїв не має інтелігенція села: вчителі, лікарі... Натомість мають жебрацьку плату. На жаль, це явище типове для України. Щоб не довелося нам опісля відроджувати сільську інтелігенцію, як тепер фермерство. Цінним же є те, що тут роблять спробу безболісно реформувати колгоспно-радгоспну систему. Не менш цікавою, на думку голови парламенту, є розроблена система захисту акцій. Тим більше, що стоїмо на порозі введення власної валюти.

Опісля були гостини на фермі «Айова», що в Лановецькому районі. Її господар — Іван Гусар — як давнього знайомого вітав голову парламенту. Тут Іван Плющ також зустрівся з аграрниками області. Він знову наголосив: «Волю більш-менш дали. Залишилося повернути селянам землю». Потому він прискіпливо, із знанням справи розпитував господаря за проблеми фермерів, оглянув ферму. А подивитися було що: і техніка, і зерносховище, і котедж хазяїна. Підсумовуючи цю зустріч, він наголосив на важливості такого прикладу.

А в Тернополі відбулася зустріч з представниками української діаспори. Іван Степанович подякував їм за подаровані клініки на колесах. Водночас зауважив: «Це не вирішує проблем для України. Нам потрібна допомога технологіями, особливо в сільському машинобудуванні». Тут же він дав бліц-інтерв'ю американським журналістам, зустрівся з представниками тернопільського «Пласту».

Як на мене, це була не лише «аграрна» поїздка голови парламенту, а скоріше — спроба уяснити ситуацію в областях, заручитися підтримкою їх керівників перед майбутніми парламентськими дискусіями.

Віктор КОСАРЧУК, спеціальний кореспондент «Голосу України».

БУДЕМО ДОМОВЛЯТИСЯ?

Такою фразою розпочалася в четвер в МЗС України перша робоча зустріч російської та української комісій з підготовки переговорів державних делегацій щодо поділу Чорноморського флоту.

За словами Юрія Дубініна, посла з особливих доручень МЗС Росії, від того, як плідно працюватимуть комісії, залежатиме й успіх офіційних переговорів про подальший статус колись спільного, а тепер спірного флоту. Судячи з того, що сторони відмовилися від будь-яких попередніх коментарів, а також з того, що зустріч відбувалася за зачиненими дверима, напрошується висновок: робота комісій буде нелегкою.

Журналістам того дня так і не вдалося «допитати» членів делегацій. Уже після того, як комісії залишилися сам на сам, вони спробували добитися хоча б натяку на інформацію від співробітників українського зовнішньополітичного відомства. Але ті виявили неабиякий дипломатичний хист, практично так і не відповівши на жодне журналістське запитання, щодо деталей переговорів. Проте то все не суть головне. багато важливіше, щоб домовилися.

* * *

Вчора у Києві відбулася прес-конференція керівників делегацій України та Росії, які зустрічалися для підготовки переговорів з питань про Чорноморський флот. Сторони домовилися, що державні делегації України та Росії зустрінуться в Одесі. Дату зустрічі буде узгоджено пізніше. У разі необхідності переговори будуть продовжені в одному з російських міст. Детальний звіт про прес-конференцію буде опубліковано.

Сергій ДАНИЛЕНКО, Тарас ПЕТРІВ.

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

ГРА З ВОГНЕМ

Газета «Голос України» неодноразово висвітлювала проблему Криму. На жаль, останні події свідчать про те, що навіть на високому державному рівні зберігаються погляди на кримську проблему як на політичну або юридичну суперечку між Росією та Україною. Такий підхід криє в собі страшну загрозу для населення півострова.

Справа не в тому, хто і як вирішував питання про передачу Криму Україні в 1954 році, скільки і ким вкладено коштів у розвиток півострова, хто — Росія, Україна чи сам Крим як самостійна держава — краще розв'яже національні, економічні та інші проблеми простих людей, які там живуть.

Загроза криється в існуванні непримиренних суперечностей в інтересах народів материкової України і Криму. І доки вони є народом однієї держави — України (а раніш були народом однієї імперії — СРСР) — спокій можна зберегти. Розрив призведе до спроб вирішити ці протиріччя в односторонньому порядку, а це вже катастрофа.

Телепрограма «Останкіно» оголосила, що незабаром буде «остаточно вирішено долю Криму». Підтекст очевидний.

Проте істина полягає в тому, що на сьогодні проблема Криму, як місця проживання 2,5—3 мільйонів людей та існуючого техногенного навантаження, вирішена остаточно. Будь-які зміни призведуть до повернення в минуле і до початку вже пройденого важкого шляху.

Зробимо припущення. Через 5—7 років, коли Україна твердо стане на ноги й почне багатіти, неодмінно постане (до речі, воно ніколи не зникало) питання про повернення Дніпра до його первозданного вигляду. Зберуть підписи і на всенародний референдум буде винесено запитання: «Чи згодні ви з тим, щоб Дніпро був повернений народу України як могутня ріка, що крім усього дасть змогу відродити 600 тисяч га плодючих земель, збільшити виробництво зерна на 3 млн. тонн або овочів на 30 млн. тонн, реставрувати пам'ятки історії та козацької слави?»

Чи може бути сумнів щодо результатів такого референдуму в Україні? І хто зможе його заборонити, й на віть засудити?

Усі повинні зрозуміти, що за 30 років інтенсивного зрошення кримських степів і поповнення підземних горизонтів водою з Дніпра докорінно змінився весь режим формування водного балансу півострова.

Проте, найбільшу загрозу несуть в собі підземні водні горизонти. Спустошені інтенсивним відбором прісної води, а це неминуче при скороченні активності каналу, вони негайно почнуть засолюватись. До речі, цей процес вже почався, і для боротьби з ним планується збільшити подачу дніпровської води в Крим. Відновити нормальне водопостачання буде абсолютно неможливо.

Не враховувати цього — значить обманювати і себе, і людей. Зміни в системі водопостачання призведуть до вимушеної евакуації або відселення 1,7—2 млн. чоловік.

Якщо Крим вийде зі складу України і його жителі не матимуть українського громадянства, то треба заздалегідь попередити людей про небезпеку і готуватись до прийому біженців. До речі і Росії треба робити те ж саме.

Крим сьогодні — це потенційний Арал, Челябінськ, Чорнобиль. Ніхто ніколи не зможе повернути людям втрачений Крим.

Звертаюсь до політиків: почніть переговори саме з цього питання, а не з політичних, національних та економічних аспектів проблеми.

В'ячеслав САБАЛДИР, кандидат технічних наук.

З ким збираються воювати?

Нині в комісіях Верховної Ради розглядають проект бюджету України. Передбачено проектом і фінансування Закону про соціальний захист постраждалих внаслідок Чорнобильської катастрофи. Та для цього виділено лише 14,4 мільярда карбованців замість 53 потрібних. Ці кошти буде одержано від так званого чорнобильського податку. Хоча Союз «Чорнобиль України» наполягає на тому, що податок не повинен бути єдиним джерелом коштів для чорнобильських програм, переконати в цьому Кабінет Міністрів не вдалося.

— Ми змушені, — сказав президент Союзу «Чорнобиль України» Ю. Андреєв, — вдатися до всеукраїнської акції протесту. Інакше від Закону нічого не залишиться.

Відкинули як антигуманні пропозиції щодо проведення голодовки. Але в межах закону акцію протесту проведемо, і найближчим часом. Почнемо її о 9.30 21 квітня, коли парламентарії збиратимуться на обговорення проекту розподілу бюджету.

Олексій БРЕУС, спеціальний кореспондент «Голосу України».

Парламентська хроніка

Терміново. До Парижа. У справах!

Що не кажіть, а заманливо все ж таки податися хоча б на тиждень-другий до Парижа, чи там до Нью-Йорка, на Багами. «Ви не бували на Багамах?» Пам'ятаєте? І від того, що простому смертному це все може тільки снитися, виникає незборимє почуття заздрощів. І вони будуть рухати багатьма, доки перетнути кордон, зрозуміло, не країн СНД, залишатиметься для багатьох нездійсненною мрією через брак валюти у кишені, через відсутність закордонного запрошення, за яким можна, вистоявши в чергах, оформити візині документи, або через дорожнечу закордонних путівок у валюті...

На цьому грунті плітки, чутки, інколи справедливі, а більше «від любові до мистецтва», як мовиться, виникають щодо закордонних вояжів народних депутатів. Мовляв, по всьому світу катаються, із-за кордону не вилазять, а ми, платники податків, маємо горбатитися на них...

Як на мене — їздять і слава Богу, що залізна завіса впала. Тільки б на користь Україні, про яку в світі, з'ясовується, знають дуже мало.

Ось переді мною довідка про поїздки за кордон народних депутатів України станом на 2 квітня нинішнього року. Складена вона за даними сектора міжнародних зв'язків Секретаріату Верховної Ради України. У ній названо поіменно: хто з депутатів які країни відвідав, з якою метою і за чий рахунок. Не буду, звісно, перелічувати всіх. Скажу тільки, що відтоді, як почала працювати Верховна Рада нинішнього скликання, у закордонних поїздках, мається на увазі не країни нинішньої СНД, побував 91 народний депутат з 450. Отож, по всьому світу катається, як бачимо, не весь парламент... І, врешті-таки не по всьому світу, а лише в 27 країнах побували українські депутати. Поїздок налічується всього 186. Найбільше до Німеччини — 38, США — 34, до Франції — 25. У Швейцарії вони побували 16 разів, у Великобританії — 14, в Канаді — 12, у Польщі — вісім, Австрії та Бельгії — по шість, Чехо-Словаччині — чотири, Югославії та Румунії — по три. Відвідали також Японію, Мальту, Ямайку, Корею, Нідерланди, Ізраїль, Іспанію, Швецію, Данію, Італію, Кубу, Грецію, Норвегію, Югославію та Австралію. Врешті, ці цифри свідчать про розвиток міжнародних зв'язків України — державних, урядових, економічних, правових, гуманітарних.

55 поїздок депутатів за кордон для участі в різних міжнародних конференціях, семінарах, форумах фінансували їх організатори. Скажімо, найбільше, 12 разів, виїздив для участі в міжнародних конференціях народний депутат С. Головатий. І щоразу його візити фінансували ті, хто запрошував на конференції, у наукові установи Канади та приватну поїздку у Великобританію.

Крім, зрозуміло, офіційних державних делегацій, за кордон виїздило чимало депутатів для ознайомлення з роботою законодавчих, урядових, правоохоронних органів, Постпредства України при ЮНЕСКО, на переговори з представниками кримінальної поліції, бізнесменами. Тобто Україна виходить у світ. Як тут не порадіти. Ніяких коштів не треба жалкувати для цього.

Як не пишатися тим, що делегації парламенту України брали участь у роботі Ради Європи, сесії Комітету ООН, Всесвітнього Економічного форуму, Міжнародної конференції НБСЄ, Парламентської Асамблеї Ради Європи, конференції Північно-Атлантичної Асамблеї? І, здебільшого, витрати на ці поїздки брала на себе сторона, яка приймала українських парламентаріїв. Закрадається сумнів, що саме так і повинно бути. Але, враховуючи наш валютний голод, Верховна Рада фінансувала в повному обсязі лише 11 поїздок народних депутатів, 24 оплачувала частково.

Це означає, що решта депутатів певною мірою потрапляла в матеріальну залежність від тих людей, фірм чи установ, які приймали їх за кордоном. У Сполучених Штатах Америки це, скажімо, ЮСІА. Ця організація фінансувала дев'ять поїздок народних депутатів України. А 15 — фонд «Відродження».

За особистий кошт виїздили: в Японію на запрошення урядових і громадських організацій — І. Валеня, в США — В. Бедь, Я. Кендзьор, В. Макеєнко, у Францію для ознайомлення з роботою Постпредства України при ЮНЕСКО — Б. Горинь, І. Драч, Д. Павличко, І. Юхновський, у Канаду на наукову конференцію — С. Павлюк, у Німеччину — В. Сухий та А. Ягоферов.

Як бачимо, коштами Верховної Ради депутати не зловживають. Та справа, мабуть, не тільки в цьому, оскільки Президія Верховної Ради розглянула недавно питання про відрядження та поїздки за кордон, як записано в постанові, «з метою підвищення ефективності міжнародних зв'язків Верховної Ради України, впорядкування відряджень та поїздок». Мабуть, останньою краплею, що переповнила чашу терпіння від цієї невпорядкованості, була «епопея», пов'язана з друкуванням гривні... Тоді дехто з депутатів раптово опинявся за кордоном і там іменем України...

Постанова гласить, що делегації Верховної Ради, її комісії, групи та окремі народні депутати відряджатимуться за кордон на підставі плану міжнародних зв'язків, який затверджується на кожний поточний рік. Рішення про позапланові відрядження прийматиметься за пропозиціями постійних комісій, скоординованими з Комісією у закордонних справах. Склад делегацій визначає Президія або Голова Верховної Ради. За таким же погодженням запрошуватимуться й парламентські делегації, офіційні особи в Україну.

Питання про відрядження на запрошення і за рахунок сторони, яка приймає, вирішує Голова Верховної Ради України.

Доцільно також, записано в постанові, утримуватися від відряджень та поїздок за кордон у сесійний період. А координує організацію зарубіжних відряджень перший заступник Голови Верховної Ради України.

Уже з самого цього документа можна зробити висновок, що не все було досі в парламенті гаразд з тими поїздками. Можливо, упорядкування допоможе.

Бо що не кажіть, а заманливо все ж таки податися хоча б на тиждень-другий до Парижа, чи там до Нью-Йорка, чи там на Багами. Ви не бували на Багамах?

Вікторія СВІТЛАНОВА.

Служби Верховної Ради

НАВІЩО ПАРЛАМЕНТУ КОМП'ЮТЕР?

Підвищення рівня обгрунтованості проектів законів, прискорення правотворчого процесу вимагають застосування сучасних наукових методів та засобів обробки даних, раціоналізації технології законотворення. Цей процес, як відомо, відбувається безперервно і умовно складається з обліку проблемних питань, що їх ставить життя; аналізу чинних нормативних актів, світового досвіду в галузі права; планування розробки законів та заходів по створенню правового забезпечення та прогнозування можливих наслідків застосування запропонованих законів, правових норм.

З цього видно, що багатоаспектна переробка інформації в процесі законотворення передбачає кілька етапів, технологічних операцій.

Для повного і своєчасного збирання даних, обробки їх у процесі творення правових норм із застосуванням сучасних наукових методів та засобів інформаційно-обчислювальної техніки потрібно мати: висококрофесійне кадрове забезпечення законодавчого органу; інформаційну базу, яка охоплює відомості про проблеми і процеси в житті суспільства; сучасні системи моделювання суспільно-політичних та економічних процесів; програмно-математичні засоби; комп'ютерні комплекси і засоби зв'язку.

Щодо створення такої бази у Верховній Раді України, то зроблено чимало, але це лише початок.

Серед комп'ютеризованих інформаційно - аналітичних комплексів, що функціонують або створюються у Верховній Раді України, виділяються:

— «законопроект» — система обробки проектів нормативних актів;

— «законодавство» — автоматизований банк законів, указів і постанов;

— «рада» — система ведення засідань сесії Верховної Ради;

— «протокол» — комп'ютеризований комплекс фіксації виступів на засіданнях сесії Верховної Ради та обробки стенограм і підготовка до видавництва бюлетенів та інших документів і матеріалів;

— «метабаза» — довідкова система про зміст власних і зовнішніх банків даних та адреси їх власників;

— «фахівці» — банк даних, що охоплює відомості про фахівців, які можуть бути залучені до розробки проектів законів та їх експертизи. Так, у цьому банку даних є відомості про майже вісім тисяч докторів наук, що працюють в Україні;

— «статистика», «промисловість» — комплекси, що забезпечують доступ користувача до значного масиву даних, які нагромаджуються в обчислювальних центрах міністерств статистики, економіки, внутрішніх справ, агропромислового комплексу та інших структурах;

— офісні комплекси та окремі задачі, зокрема автоматизовані робочі місця (АРМи) з умовними назвами «контроль реалізації пропозицій», «стенографічне бюро», «друкарське бюро», «редактор», «перекладач» та інші. З найменувань робочих місць зрозуміле їх призначення.

Як відомо, на засіданнях сесії Верховної Ради України народні депутати та інші промовці вносять значну кількість пропозицій, формулюються і видаються доручення, які повинні оперативно передаватися відповідним виконавцям. Комп'ютерна інформаційна система для цього і створюється, щоб пропозиції, ідеї, сформульовані проблеми та доручення дійшли до відповідних виконавців, не «загубилися» в інформаційній лавині та були б проконтрольовані.

Отже, опрацювати дані із застосуванням сучасних наукових методів, відшукати потрібні інформаційні матеріали, вибрати та вчасно і якісно оформити одержані результати, проекти рішень — мета створення комп'ютеризованих інформаційних систем парламенту України як складової частини механізму законотворення.

Але не так все гладко, як хотілося б. Проблем, які могли б вирішуватися із застосуванням комп'ютерних комплексів, занадто багато, завершених розробок мало.

Так, в засобах масової інформації, виступах парламентаріїв повідомляється, що закони, укази, постанови та інші документи найвищих органів влади практично не діють. А як же їм діяти, коли вони місяцями не доходять до тих, хто ними повинен керуватись і контролювати їх виконання на місцях.

Із впровадженням сучасних комп'ютерних систем правової інформації ця проблема вирішується. Є проекти, але обмеженість ресурсів гальмує процес широкого впровадження безпаперової технології, комп'ютерних мереж, «електронної пошти» в інтересах всіх рівнів державного та господарського управління.

Микола ШВЕЦЬ, професор, доктор економічних наук, завідуючий інформаційно-аналітичним відділом Секретаріату Верховної Ради України.

Експрес-новини

Нове керівництво Афганістану закликало населення країни до спокою. Радіо Кабула передало заяву, яка закликає повстанських лідерів розв'язати свої непорозуміння заради миру.

Одночасно надходять суперечливі повідомлення про долю Президента Наджибулли. Журналісти, акредитовані при ООН, заявили, що він нібито знайшов притулок у місії цієї організації в Кабулі.

Згідно з іншою інформацією, місцеперебування Наджибулли залишається невідомим.

Рада Безпеки ООН закликала всі політичні сили в Афганістані додержувати мирного плану передачі влади новому нейтральному урядові.

* * *

Лівійське керівництво виступило з вимогою скоротити чисельність персоналу посольств кількох держав у Тріполі. Лівія заявила, що цей крок є відповіддю на вимоги Японію, Німеччиною, Францією, Італією, Швецією, Чехо-Словаччиною і Бельгією ряду лівійських дипломатів.

За повідомленням представника міністерства закордонних справ Італії, іноземні громадяни, які хочуть покинути Лівію, можуть вільно це зробити через кордон з Єгиптом або поромне сполучення з іншими країнами.

* * *

Головнокомандуючий збройними силами НАТО американський генерал Гелвін через місяць вийде у відставку з посади, яку він займає з 1987 року. Президент Буш має невдовзі призначити його наступника. У заяві НАТО 63-річному генералові висловлено велику подяку за видатну діяльність. Сам Гелвін сказав, що хоче присвятити себе викладацькій роботі.

* * *

Міністерство оборони США повідомило, що Ірак почав згортати на півночі країни комплекси протиповітряних ракет, які загрожували американським розвідувальним літакам.

* * *

Спеціальний посланник ООН Венс прибув учора до столиці Хорватії Загреба. Раніше він зустрівся з представниками трьох національних громад Боснії і Герцеговини і заявив, що ще не пізно запобігти переростанню конфлікту в республіці в широкомасштабну війну.

Кілька західних країн уже виступили із засудженням Сербії у зв'язку з тим, що керовані нею федеральна армія та сербські ополченці продовжують військові дії проти мусульман і хорватів у Боснії і Герцеговині.

* * *

Лідер опозиційної ізраїльської партії «Авода» (Праця) Рабін заявив, що в разі його обрання прем'єр-міністром на виборах у червні палестинська автономія на окупованих територіях може стати реальністю протягом року.

* * *

З учорашнього дня в окремих районах Гавани щодня на кілька годин вимикатиметься електроенергія. За повідомленням кубинського агентства новин, цей захід вжито у зв'язку з енергетичною кризою в країні.

Телеграфним рядком з Донбасу

ШАХТАРСЬКИЙ ГАМАНЕЦЬ

Чутки про шалені заробітки донецьких шахтарів значно перебільшені. Як повідомили у виробничому об'єднанні «Донецьквугілля», середній заробіток у березні тут становив 7.500 карбованців. Зокрема, платня прохідників сягала 13.800, а робітників очисних вибоїв — 14.300 карбованців. Слід врахувати, що роботи ведуться на кілометрових глибинах, в несприятливих для здоров'я умовах.

АЗОВ НА «ЛІКАРНЯНОМУ»

Як сповістив головний санітарний лікар Донецької області В. Трач, Азовське море втратило спроможність до самоочищення, у зв'язку з чим пляжі на узбережжі від Маріуполя до Першотравневого будуть закриті весь купальний сезон. Така ж доля може чекати і пляжі Новоазовського району. У всякому разі експлуатація пансіонатів та баз відпочинку, що не відповідають санітарним нормам, буде заборонена на всьому узбережжі.

ГАМБУРГЕР БІЛЯ МОРЯ

Досягнуто попередньої домовленості про відкриття в Маріуполі філіалу московського підприємства «Макдональдс». Незабаром жителі шахтарського краю одержать змогу постояти в черзі за фірмовим заморським гамбургером у портовому місті на Азові.

Те, що філіал відкривається саме в Маріуполі, пояснюється просто: саме це українське місто є одним з основних постачальників ранньої картоплі московському «Макдональдсу». Крім того, філіал розраховує на поставки з Горлівки одноразового посуду та герметичних контейнерів для холодних закусок, до випуску яких у липні приступає українсько-американське СП «Хантсман-Стиролл ЛТД».

Агентство «Ділове життя».
Донецьк.

Біда

Креп шахтарських ночей

Знову нещастя спіткало об'єднання «Орджонікідзевугілля». Суботньої ночі на шахті «Булавінська» обвалилася крівля. Під важкими брилами згубилося життя 32-річного забійника Сергія Шелудька.

Нічної години напередодні вихідного дня темна пастка поглинула молодих гірників шахти «Юний комунар» Олександра Войстрика та Юрія Конончєнка...

Протягом лише двох ночей Донеччина поповнилася чотирма малолітніми сиротами гірників. Філіал «Єнакієво-АСКО» пообіцяв сплатити сім'ям загиблих 200 тисяч карбованців. Та хто поверне сім'ям батьків і чоловіків?..

Юрій ДОЦЕНКО.
Донецьк.

Знайомтесь: Представник Президента

«ПІДРОСТИ НА ГОЛОВУ»

Хананов Едуард Ахатович. Представник Президента в Луганській області. Народився у січні 1942 року. За освітою — інженер-будівельник. Політична кар'єра склалася в руслі курсу на посилення партійного впливу в будівництві. Зосередившись на господарських проблемах, ідеологією особливо не переймався. Дипломна робота в Академії суспільних наук «Розвиток бригадного підряду» визнана кандидатською дисертацією. Остання посада — перший заступник голови облвиконкому. Народний депутат України.

— Що б там не говорили, номенклатура, як правило, добиралася з людей, які вміли організувати діло. Сьогодні переді мною те ж завдання — швидко сформувати команду, здатну активно рухати реформи.

— Кандидатів у команду ви бачите в існуючих структурах чи дасте шанс і новим людям? Свого часу, прийшовши до керівництва областю, ви вже наробили переполоху кадровими пропозиціями.

— Взяти помічників із старого складу найпростіше. А хотілося б, щоб адміністрація, яку очолюю, була на голову вище. В обойму запишу молодих, ініціативних, незалежно від їх соціального статусу і місця проживання.

Дав доручення перевірити посування рішення облвиконкому по соціальному захисту луганчан. Треба розібратися з кожним жителем області, щоб забезпечити всім хоч мінімальний прожитковий рівень. Працездатним — дати більше заробити, для решти створити фонди підтримки. Тут багато шляхів — участь підприємств, благодійництво, аукціони, патронаж тощо.

Слід негайно навести і лад з землею, щоб усім бажаючим виділити городи. Мабуть, це буде одне з перших моїх розпоряджень.

Шукатимемо порозуміння між адміністрацією та виконкомами базового рівня. Закон про місцеве самоврядування дав районам великі права, і дехто не встояв перед спокусою відвертого зловживання ними. Тривожні симптоми виявилися при розподілі власності, через що постраждали інтереси сільських територій.

— Наскільки відомо, ваше призначення без особливого ентузіазму зустріли як стара номенклатура, так і нова демократія. Одних лякає ймовірна перспектива втратити насиджені місця, інших — ваше прохолодне ставлення.

— Можливо. Хоча професіоналам чого турбуватися? Ніякої упередженості не маю й до толкових політичних лідерів. Бентежить, що пропозицій від них не дочекаєшся. Критикувати легко, а конструктивної опозиції нема. Звідки ж взятися серйозному ставленню? Не визнаю політичної гри, але запрошую до співробітництва всіх бажаючих.

— Останні роки ви займалися народногосподарським комплексом. Які пріоритети визначаєте вже в новій якості?

— Село доведено до ручки. По продовольству область на дотації. Треба думати, як самим себе нагодувати. Програма така є.

Нарешті треба зберегти потужні колективи у важкій промисловості. Область настільки зав'язана в економіці колишнього Союзу, що обрив партнерських зв'язків ставить нас у нестерпне становище. Важливо не скорочувати робочі місця, викидаючи людей на біржі праці, а по-іншому організувати виробництво.

Сергій СКИБА.
Луганськ.

На знімку: **Представник Президента по Луганській області Едуард Хананов.**

Ситуація

Розглянуто питання про референдум

Днями відбулося засідання Президії Верховної Ради Криму. Обговорювалося питання про загальнокримський референдум. Було повідомлено, що зібрано 246.593 підписи «за» проведення. А необхідно 180 тисяч. Тепер Верховна Рада має назвати його дату. Підкреслювалося, що Севастополь — складова частина Криму, і тому жителі міста мають право брати участь у референдумі. Рекомендовано розглянути це питання на сесії Севастопольської міськради.

Сьома сесія Верховної Ради Криму, пленарні засідання якої вже тривали час не проходили, продовжить роботу 5 травня, де буде розглянуто питання про загальнокримський референдум і призначено дату його проведення. Члени Президії були одностайні в тому, що, коли ситуація на півострові ускладниться, дату проведення референдуму можна буде змінити.

Олександр ПІЛАТ.
Крим.

Трагікомедія

ЯКЩО КОРЕШ, ТО НЕ ВТОНЕШ...

Суботнього пообіддя житель села Терново Тячівського району вирішив поповнити свій дров'яний запас за рахунок колод, що спливали по річці Тересва. Прилаштувавшись на одному з острівців, дядько так захопився ловлею колод, що не помітив, як вода піднялася і відрізала його від берега.

Невдаху помітили односельці й поспішили на допомогу на потужному «Уралі» місцевого радгоспу. Водій та ще четверо добровольців успішно добралися до острівця, забрали бідолаху і взяли курс до берега. Проте на зворотному шляху автомобіль потрапив до однієї з ям, що утворилася після видобування тут гравію. Вода прибувала...

Близько другої години ночі до потерпілих прибув ще потужніший за «Урал» — «Кіровець». Взявши на буксир вантажівку, спробували дістатися берега. Та, як на те, трактор теж засів у ямі. У небезпеці опинилися вже сім чоловік. Дочекалися ранку в кабінах. Лише коли вода впала, ще один «Урал» вивіз людей, крім водіїв трактора і вантажівки. Їх разом з транспортом спробували виручити бійці спеціального саперного батальону, викликані аж з Берегівського району. Але воїни теж зазнали поразки: гвинти надувного моторного човна зачепилися за каміння і пасажири ледь самі не опинилися у воді...

...А потім рівень Тересви знизився, і водіїв разом з транспортом витягли на берег.

Микола ГОРВАТ.
Закарпатська область.

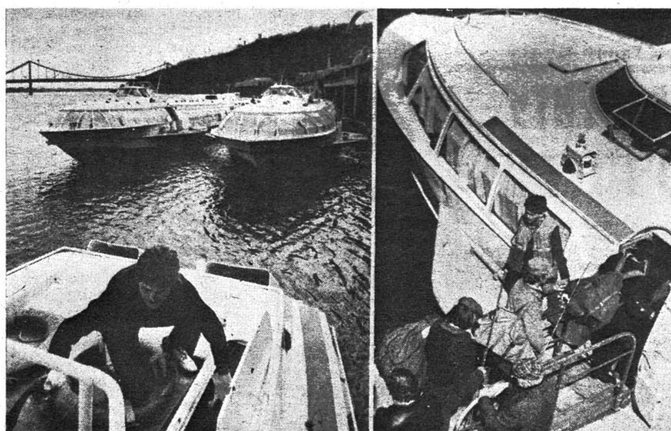

ОЖИВ ФАРВАТЕР

15 квітня ожив фарватер у межах міста — це катери і човни на підводних крилах відкрили навігацію. Річний порт неформально поставився до цієї події — навів блиск на причалах, віддрукував нові ціни на проїзних квитках приміського сполучення...

Фото Миколи КОЗЛОВСЬКОГО.

ЧОМУ Я НЕ СОКІЛ? А ЧОМ БИ Й НІ!

Уперше

У Миколаївському клубі самодіяльної творчості «Аеро» створено двомісний літак «Сокіл». Ентузіасти на власні кошти придбали чеський 105-сильний двигун, інші деталі. Сконструйовано машину за класичною схемою: при одній заправці вона може пролетіти 500 кілометрів, важить понад 500 кілограмів, максимальна швидкість — до 250 кілометрів на годину. Перші льотні випробування — успішні. Нині авіатори при підтримці одного підприємця будують другий літак. Був би солідніший спонсор — за рік можна б випускати до п'ятнадцяти таких машин. Винахід знадобився б для сільського господарства, рибоохорони, зв'язку, повітряного патрулювання нафто- і газопроводів та для навчання пілотів-любителів. Шкода, що клуб цей мешкає у тісному підвалі і не може прийняти усіх бажаючих.

Олександр КРЕМКО.
Укрінформ.
Миколаїв.

— Хто ... «няв», чому ... саме цю стеж...
О. Карунс... чого було об... художник, то... не навіть не ... ня, ким мені... лося якось с...
О. Левич: ... батько худож... шов «за» н... ного тут нем...
— На вис... сказали, що ... ляти свої р... — просто др... причина?
— Нам зд... роботи, не зв... му втілення, ... пластикою. ... що ми десь ... мо? Адже, ... на якусь вис... ботах завжд... думає, і ... Інколи ... ж у людини ... кі думки?
— А вам ... точно втілит... власні твори?...
— Вважає... ся...

Факт

ДО...

Ця беріз... житлових ... неодмінно ... собою курі...

Коли бе... цівники мі... го підприє... ців, виріш... прийшли л... кого з них... красуню.

Хай пок... рішили ком...

Хоч це й...
Якось ме... невелика, д... рішив я їх ... ній з київс... багато не ... жували дзв... Саміієни ... який зараз ...

...И

...»

...в Лу- ...ою — ...руслі ...Зосе- ...собли- ...льних ...ською ...голови

...агодій- ...ронаж ...і лад ...ажаю- ...абуть, ...моїх ...уміння ...ви- ...рівня. ...мовря- ...великі ...яв пе- ...о зло- ...вожні ...ои роз- ...в що ...сільсь-

...о, ва- ...собли- ...ли як ...к і но- ...лякає ...втра- ...інших ...авлен-

...профе- ...атися? ...не маю ...их лі- ...про- ...екаєш-

ся. Критикувати легко, а конструктивної опозиції нема. Звідки ж взятися серйозному ставленню? Не визнаю політичної гри, але запрошую до співробітництва всіх бажаючих.

— Останні роки ви займалися народногосподарським комплексом. Які пріоритети визначаєте вже в новій якості?

— Село доведено до ручки. По продовольству область на дотації. Треба думати, як самим себе нагодувати. Програма така є.

Нарешті треба зберегти потужні колективи у важкій промисловості. Область настільки зав'язана в економіці колишнього Союзу, що обрив партнерських зв'язків ставить нас у нестерпне становище. Важливо не скорочувати робочі місця, викидаючи людей на біржі праці, а по-іншому організувати виробництво.

Сергій СКИБА.

Луганськ.

На знімку: **Представник Президента по Луганській області Едуард Хананов.**

...РВАТЕР

...лах, віддрукував нові ціни на проїзних ...ах приміського сполучення...

Фото Миколи КОЗЛОВСЬКОГО.

Ситуація

Розглянуто питання про референдум

Днями відбулося засідання Президії Верховної Ради Криму. Обговорювалося питання про загальнокримський референдум. Було повідомлено, що зібрано 246.593 підписи «за» проведення. А необхідно 180 тисяч. Тепер Верховна Рада має назвати його дату. Підкреслювалося, що Севастополь — складова частина Криму, і тому жителі міста мають право брати участь у референдумі. Рекомендовано розглянути це питання на сесії Севастопольської міськради.

Сьома сесія Верховної Ради Криму, пленарні засідання якої вже тривалий час не проходили, продовжить роботу 5 травня, де буде розглянуто питання про загальнокримський референдум і призначено дату його проведення. Члени Президії були одностайні в тому, що, коли ситуація на півострові ускладниться, дату проведення референдуму можна буде змінити.

Олександр ПІЛАТ.

Крим.

Трагікомедія

ЯКЩО КОРЕШ, ТО НЕ ВТОНЕШ...

Суботнього пообіддя житель села Терново Тячівського району вирішив половинити свій дров'яний запас за рахунок колод, що сплавляли по річці Тересва. Прилаштувавшись на одному з острівців, дядько так захопився ловлею колод, що не помітив, як вода піднялася і відрізала його від берега.

Невдаху помітили односельці й поспішили на допомогу на потужному «Уралі» місцевого радгоспу. Водій та ще четверо добровольців успішно добралися до острівця, забрали бідолаху і взяли курс до берега. Проте на зворотному шляху автомобіль потрапив до однієї з ям, що утворилася після видобування тут гравію. Вода прибувала...

Близько другої години ночі до потерпілих прибув ще потужніший за «Урал» — «Кіровець». Взявши на буксир вантажівку, спробували дістатися берега. Та, як на те, трактор теж засів у ямі. У небезпеці опинилися вже сім чоловік. Дочекалися ранку в кабінах. Лише коли вода впала, ще один «Урал» вивіз людей, крім водіїв трактора і вантажівки. Їх разом з транспортом спробували виручити бійці спеціального саперного батальону, викликані аж з Берегівського району. Але воїни теж зазнали поразки: гвинти надувного моторного човна зачепилися за каміння і пасажири ледь самі не опинилися у воді...

...А потім рівень Тересви знизився, і водіїв разом з транспортом витягли на берег.

Микола ГОРВАТ.

Закарпатська область.

— Хто перший сказав «няв», чому ви обрали собі саме цю стежку?

О. Карунський:— Мені нічого було обирати — батько художник, тож змалку у мене навіть не виникало питання, ким мені бути. Все сталося якось само собою...

О. Левич: — У мене теж батько художник, от я й пішов «за» ним. Нічого дивного тут немає, все просто...

— На виставці «Снов» ви сказали, що прагнете виставляти свої роботи поряд. Це — просто дружба, чи є інша причина?

— Нам здається, що наші роботи, не зважаючи на форму втілення, дуже схожі за пластикою. Можливо, тому, що ми десь однаково думаємо? Адже, коли приходиш на якусь виставку, то по роботах завжди видно, хто як думає, і ... про ш... . Інколи ... смішн... евже ж у людини можуть бути такі думки?

— А вам завжди вдається точно втілити свої думки у власні твори?

— Вважаємо, що вдається...

«Каждый слышит, как он ды...

Крісло для гостя

Сьогодні нашому редакційному кріслу важкувато — замість одного гостя на ньому помістилося двоє... Знайомтесь: скульптор Олександр КАРУНСЬКИЙ та художник Олександр ЛЕВИЧ. В одному кріслі вони опинилися й тому, що разом вчилися у художній школі, і тому, що одночасно закінчили Київський художній інститут, і просто тому, що — друзі...

— І ви ніколи не знищуєте роботи через те, що вони не вдалися?

— Буває...

— Отже, правду в кіно показують, як скульптор розбиває своє дітище, а художник шматує полотно?

— Правду.

— Сашко, а вам не важко викладати у художній школі?

О. Карунський:— Важко, тому що кожній дитині необхідно приділити увагу... Кожний же бачить по-своєму, до кожного треба знайти підхід, пояснити... Це пан Левич у нас — вільний художник, йому легше...

— Як нині роботи — купуються?

— На жаль, скульптура, наприклад, поки що — не дуже. Це раніше іноземці купували бронзові статуетки, щоб потім переплавляти. А картини купуються — теж іноземцями. У нас люди ще не звикли витрачати гроші на твори мистецтва. Та й можна зрозуміти — тут на їжу не всім вистачає, де вже там про картини чи скульптури думати... Як не дивно, за славнозвісних часів застою художникам ... жилося набага... малювали соб... дів, робили ... Спілки худож... телефонувати ... звідти — у ... ляй художні ... то розміру. І ... дожник вико... мав з чого ... правда, що за... тат не подоб... вже різний см... нат» і викона... лом... Правда... ти дозволяли, ... як нині, не бу...

Факт

ДО СОНЦЯ!

Ця берізка росте на карнизі одного з житлових будинків у Чернівцях. Перехожі неодмінно зупиняються, побачивши перед собою курйоз природи.

Коли берізка вигналася вище даху, працівники місцевого житлово-експлуатаційного підприємства, з огляду на безпеку жильців, вирішили видалити її. У старий двір прийшли люди з пилами й сокирами. Та ні в кого з них не піднялася рука на білокору красуню.

Хай поки що росте на подив людям, вирішили комунальники...

Василь БАБУХ.
Фото автора.

Бізнес-контакт

ДІЛОВА «ТУСОВКА» ВАЖЛИВИХ ПЕРСОН

Культура бізнесу незалежної України. Саме так було сформульовано тему представницької міжнародної конференції, що проходила в столиці України. Серед 69 іноземних учасників, які представляли бізнес, банки, державні установи та центри економічної науки США, Великобританії та Канади, було чимало VIP (дуже важливих персон) та просто IP (важливих персон). Можливо, вперше в короткій історії нашої незалежної держави ми мали нагоду спілкуватися не з дрібними підприємцями, а з тими, кого ще кілька років тому радянські засоби масової інформації називали «акулами великого бізнесу».

Бесіди з Головою Верховної Ради І. Плющем, міністром закордонних справ А. Зленком та міністром зовнішньоекономічних зв'язків В. Кравченком дозволили західним бізнесменам оцінити економічний потенціал України, познайомитися зі станом банківської та фінансової справи свого потенційного партнера.

Під час конференції було підписано 57 протоколів про наміри та один контракт на 30 мільйонів доларів. Готується до підписання також контракт про створення служби сертифікації літаків при КБ імені Антонова, що дасть Україні визнання та можливість використовувати свої літаки на міжнародних авіалініях. Ознайомившись з нашою переробною промисловістю, представники деяких американських фірм запропонували нашим підприємцям технологічні лінії по переробці сільськогосподарської продукції.

Думається, що ця ділова «тусовка» посприяє підписанню іще не одного вигідного для України контракту.

Віталій СЛЮСАРЕНКО.

Київ.

ГЕОГ... УКР...

Здається, з... перечки відно... географічного ... ни. На думку... кої школи № ... нобая, ця точ... на неподалік ... Тараса Шев... Моринці З... району. За м... робки журнал... ник» нагород... кою до «Арте... таннім відкр... черкащанина ... робітники Ін...

ПОКАРА...

Виявляється, ... У селі Комиш... кий район) н... жаючих обійн... ви колгоспу. ... ли на уклін д... кілька днів з ... ли.

Цю історію ... «Чорноморськ... валенко голов... «Перемога» тр... ки. І встиг ро... було можна. Н...

Безу...

Андрій Ар... віддав на відро... ської держави ... і це засвідчує... нального банк... золотих монет... тістю понад ... ванців підуть ... ціонального в...

— Андрію ... пенсіонер, том... те не так зам... вати подібні с...

— А мені й... ти заможно — ... тримати в ру... і переконатис... раїна є наспр... державою зі с... ді й помират... справу життя ...

Ні, пан Чаб... го можна с... віддав останн... Ось його житт... 1942 — в Че... п'ятнадцятирі... —1943 — у ... раїні, 1943—1... мії Крайової в... в УПА. Потім ... ри. «Пробув я... якихось дев'я... розповідає А. ...

Дякуємо вам... вичу, і навод... читачів декіл... шого звернен...

...КІЛ? А ЧОМ БИ Й НІ!

Уперше

...0 кіло- ...швид- ...ометрів ...тні ви- ...і. Нині ...і одно-го підприємця будують другий літак. Був би солідніший спонсор — за рік можна б випускати до п'ятнадцяти таких машин. Винахід знадобився б для сільського господарства, рибоохорони, зв'язку, повітряного патрулювання нафто- і газопроводів та для навчання пілотів-любителів. Шкода, що клуб цей мешкає у тісному підвалі й не може прийняти усіх бажаючих.

Олександр КРЕ[illegible]КО.
Укрінформ.

Миколаїв.

Курйози

ЯК Я МІНЯВ КУРС ЯПОНСЬКОЇ ІЄНИ

Хоч це й неможливо, але — було!

Якось мені подарували 1000 ієн. Сума невелика, доларів на вісім чи й менше. Вирішив я їх продати, і дав оголошення в одній з київських газет. Продав швидко, бо багато не просив. Але валютники продовжували дзвонити — чоловік по 15 щодня. Самі ієни мало кого цікавили, головне — який зараз курс на чорному ринку? А біс його зна — який! От я й відповідав — 600 карбованців за тисячу. Сам не знаю, чому саме стільки. А потім і самому стало цікаво. Телефоную знайому «фахівцеві-любителю», а він і каже: «Та падає курс ієни клятої, бо якийсь дурень кидає на продаж ієни по 600 карбованців за тисячу!».

В'ячеслав ЯКУБЕНКО.

Київ.

ГОЛОС України

сказав
и собі
іені ні-
батько
у ме-
питан-
:е ста-
о...
не теж
й пі-
о див-
росто...
ов» ви
вистав-
яд. Це
є іншa
о наші
а фор-
ожі за
тому,
думає-
іходиш
по ро-
хто як
умає.
евже
ути та-
дається
ики у
вдаєть-

«Каждый слышит, как он дышит...»

Крісло для гостя

Сьогодні нашому редакційному кріслу важкувато — замість одного гостя на ньому помістилося двоє... Знайомтесь: скульптор Олександр КАРУНСЬКИЙ та художник Олександр ЛЕВИЧ. В одному кріслі вони опинилися й тому, що разом вчилися у художній школі, і тому, що одночасно закінчили Київський художній інститут, і просто тому, що — друзі...

— І ви ніколи не знищуєте роботи через те, що вони не вдалися?

— Буває...

— Отже, правду в кіно показують, як скульптор розбиває своє дітище, а художник шматує полотно?

— Правду.

— Сашко, а вам не важко викладати у художній школі?

О. Карунський: — Важко, тому, що кожній дитині необхідно приділити увагу... Кожний же бачить по-своєму, до кожного треба знайти підхід, пояснити... Це пан Левич у нас — вільний художник, йому легше...

— Як нині роботи — купуються?

— На жаль, скульптура, наприклад, поки що — не дуже. Це раніше іноземці купували бронзові статуетки, щоб потім переплавляти. А картини купуються — теж іноземцями. У нас люди ще не звикли витрачати гроші на твори мистецтва. Та й можна зрозуміти — тут на їжу не всім вистачає, де вже там про картини чи скульптури думати... Як не дивно, за славнозвісних часів застою художникам і скульпторам жилося набагато простіше — малювали собі портрети вождів, робили погруддя... Із Спілки художників могли зателефонувати до райкому, а звідти — у колгосп: замовляй художні цінності такого-то розміру. І замовляли. Художник виконував роботу, і мав з чого жити. Бувало, правда, що замовнику результат не подобався, бо надто вже різний смак мали «меценат» і виконавець, але загалом... Правда, не все писати дозволяли, свободи такої, як нині, не було... Тепер кожен вільний писати і ліпити так, як йому заманеться, але й заробіток має собі шукати сам. Надто повна свобода...

— Але ж є спонсори...

— Є. Ось, скажімо, спонсор дає гроші на те, щоб група художників і скульпторів виїхала на якийсь час попрацювати. Так от кожен з них повинен віддати одну свою роботу тому, хто спонсорував цей виїзд. Скільки ти там наробив,— твоя особиста справа, а одну віддай...

— А як з майстернями?

— А як нині з приміщеннями у Києві? Так і з майстернями... Проблем скрізь вистачає...

Незважаючи на мінорний ніби тон нашої розмови, жоден з Сашків не був пригніченим... Можливо, тому, що вони думають кольорами, образами і формами, живучи в дещо іншому вимірі, ніж політики чи бізнесмени...

Катерина ВОРОНЕНКО.

На знімках: ліворуч — Олександр Карунський, праворуч — Олександр Левич.

Реалії

ЛЕТІТЬ, ГОЛУБИ...

Як повідомили в агентстві повітряних сполучень «Авіалінії України», протягом квітня підвищуються ціни на авіаквитки в середньому у 3—3,5 рази. Квиток з Києва до Москви коштуватиме відтепер 570 карбованців (стара ціна — 180 карбованців), до Санкт-Петербурга (рейс 6751) — 612 карбованців, до Сімферополя та Донецька — по 600 карбованців, Хабаровська — 3.740, Владивостока — 4.880, Петропавловська-Камчатського (літній графік) — 6.000 карбованців.

У міжнародному секторі повідомили: квиток з Києва до Тель-Авіва обійдеться пасажирам у 235 доларів плюс 13.300 карбованців (туди і назад — хоча не розумію, навіщо назад?..), до Нью-Йорка (один кінець) — 274 долари плюс 14.600 карбованців, Парижа — 19.700 карбованців або 120 доларів плюс 6.700 карбованців. З Києва до Хабаровська для іноземців квиток коштуватиме 320 доларів.

Це вже третє підвищення тарифів на авіаквитки протягом 1992 року, і, як повідомили в агентстві, не схоже, щоб останнє.

Костянтин ПАРИШКУРА.

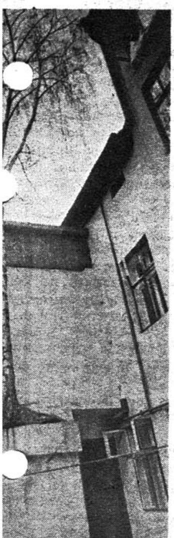

...ОНЦЯ!

...на карнизі одного з ... Чернівцях. Перехожі ...ся, побачивши перед ...

...лася вище даху, пра... ...тлово-експлуатаційно... ...гляду на безпеку жиль... ...ти її. У старий двір ...ми й сокирами. Та ні в ...ася рука на білокуру ...

...на подив людям, ви...

Василь БАБУХ.
Фото автора.

Бізнес-контакт

ДІЛОВА «ТУСОВКА» ВАЖЛИВИХ ПЕРСОН

Культура бізнесу незалежної України. Саме так було сформульовано тему представницької міжнародної конференції, що проходила в столиці України. Серед 69 іноземних учасників, які представляли бізнес, банки, державні установи та центри економічної науки США, Великобританії та Канади, було чимало VIP (дуже важливих персон) та просто IP (важливих персон). Можливо, вперше в короткій історії нашої незалежної держави ми мали нагоду спілкуватися не з дрібними підприємцями, а з тими, кого ще кілька років тому радянські засоби масової інформації називали «акулами великого бізнесу».

Бесіди з Головою Верховної Ради І. Плющем, міністром закордонних справ А. Зленком та міністром зовнішньоекономічних зв'язків В. Кравченком дозволили західним бізнесменам оцінити економічний потенціал України, познайомитися зі станом банківської та фінансової справи свого потенційного партнера.

Під час конференції було підписано 57 протоколів про наміри та один контракт на 30 мільйонів доларів. Готується до підписання також контракт про створення служби сертифікації літаків при КБ імені Антонова, що дасть Україні визнання та можливість використовувати свої літаки на міжнародних авіалініях. Ознайомившись з нашою переробною промисловістю, представники деяких американських фірм запропонували нашим підприємцям технологічні лінії по переробці сільськогосподарської продукції.

Думається, що ця ділова «тусовка» посприяє підписанню іще не одного вигідного для України контракту.

Віталій СЛЮСАРЕНКО.

Київ.

Щось новеньке

ГЕОГРАФІЧНИЙ ЦЕНТР УКРАЇНИ ЗНАЙДЕНО?

Здається, закінчились суперечки відносно визначення географічного центру України. На думку учня Черкаської школи № 15 Павла Чорнобая, ця точка розташована неподалік від батьківщини Тараса Шевченка — села Моринці Звенигородського району. За минулорічні розробки журнал «Юный техник» нагородив Павла путівкою до «Артеку», але з останнім відкриттям юного черкащанина не згодні співробітники Інституту географії Академії наук України, які стверджують, що географічний центр України в її нинішніх кордонах знаходиться у точці північної окраїни райцентру Добровеличківка Кіровоградської області.

Шкода, звичайно, що географічний центр України не збігається з духовним, але втішають хоча б назви сіл, розташованих біля «пупу» нашої держави — Любомирка, Дружелюбівка...

Микола ОЗІРСЬКИЙ.

Черкаси.

Це ж треба!

ПОКАРАЛИ... КЕРІВНИМ КРІСЛОМ

Виявляється, і таке можливе. У селі Комишівка (Ізмаїльський район) не знайшлося бажаючих обійняти посаду голови колгоспу. І тоді люди пішли на уклін до того, кого за кілька днів з цієї посади зняли.

Цю історію розповіла газета «Чорноморські новини». В. Коваленко головував у колгоспі «Перемога» три з лишком роки. І встиг розвалити все, що було можна. Ну й сказали йому люди в очі все, що думали. Та коли почали висувати кандидатури, всі відмовилися від такої честі. Перервали збори, дали час подумати — марно... І тоді, позичивши у сірка очі, пішли до Коваленка.

Дехто втішався аргументом: сам розвалив, хай сам і відбудовує. І нікому не спало на думку, чи потрібен взагалі такий голова і такий колгосп.

Георгій ВОРОТНЮК.

Одеська область.

Безумству щедрих...

Андрій Архипович Чабан віддав на відродження Української держави все, що мав, — і це засвідчує документ Національного банку України: вісім золотих монет ринковою вартістю понад 100 тисяч карбованців підуть на розбудову національного війська.

— Андрію Архиповичу, ви пенсіонер, тож, мабуть, живете не так заможно, щоб віддавати подібні суми...

— А мені й не потрібно жити заможно — хочу тільки потримати в руках нашу гривню і переконатися в тому, що Україна є насправді незалежною державою зі своїм військом. Тоді й помирати можна... Адже справу життя виконано...

Ні, пан Чабан не той, з кого можна сміятися: мовляв, віддав останнє невідомо кому... Ось його життєвий шлях: 1941—1942 — в Червоній Армії (з п'ятнадцятирічного віку), 1942—1943 — у партизанах на Україні, 1943—1944 — вояк Армії Крайової в Польщі, з 1945 — в УПА. Потім, звичайно, табори. «Пробув я там не довго — якихось дев'ять років», — розповідає А. Чабан...

Дякуємо вам, Андрію Архиповичу, і наводимо для наших читачів декілька рядків з вашого звернення: **«Люди добрі! Стрепеніться та струсіть з своїх душ рабську покору! Хіба ви не бажаєте бути вільними і багатими? Тож давайте вкладемо свої кошти, хто скільки зможе, створимо своє надійне військо, яке не дозволить грабувати нас чужинцям!»**

Дмитро ДЕСЯТНИКОВ.
Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Ракурс

У КОЖНОГО СВОЯ ІСТОРІЯ МУЗИКИ

На концерт не варто йти просто так. Його треба обрати. Цей я обрала тому, що він мав відбутися 12 квітня у Кирилівській (XII століття) церкві, що числиться під номером дванадцять — три поспіль апостольських числа! А грав Київський камерний оркестр — молоді, красиві музиканти, диригував теж молодий Айдар Торибаєв — стриманий, серйозний і класичний, як і музика його концерту: Бах, Вівальді, Малер, Моцарт. А в кінці прозвучав Шуберт — «Аве, Маріє!», а в залі сиділа дочка керівника оркестру Романа Кофмана — Маріанна і мало хто знав, що ця музика зараз звучить саме для неї, і ця деталь, можливо, не мала жодного значення для історії музики, але багато значила для тих, хто обрав собі саме цей концерт.

Оксана ЧАЙКА.

Курйози

МІНЯВ КУРС ЯПОНСЬКОЇ ІЄНИ

...), але — було! ...али 1000 ієн. Сума ... чи й менше. Ви... ...дав оголошення в од... Продав швидко, бо ... валютники продов... ...головік по 15 щодня. ...цікавили, головне — ...рному ринку? А біс його зна — який! От я й відповідав — 600 карбованців за тисячу. Сам не знаю, чому саме стільки. А потім і самому стало цікаво. Телефоную знайомому «фахівцеві-любителю», а він і каже: «Та падає курс ієни клятої, бо якийсь дурень кидає на продаж ієни по 600 карбованців за тисячу!».

В'ячеслав ЯКУБЕНКО.

Київ.

Черговий по випуску номера Костянтин ПАРИШКУРА.
Тел. 446-61-13.

ПОСТАНОВА КАБІНЕТУ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

від 15 квітня 1992 р. **№ 193** **Київ**

ПРО ВНЕСЕННЯ ЗМІН ДО СИСТЕМИ РЕГУЛЬОВАНИХ ЦІН І ТАРИФІВ

У зв'язку із зростанням цін на енергетичні ресурси та з метою стабілізації витрат з державного бюджету Кабінет Міністрів України **постановляє:**

1. Внести зміни до граничних розмірів підвищення цін і тарифів на продукцію, товари і послуги, передбачені постановою Кабінету Міністрів України від 27 грудня 1991 р. № 376 «Про систему цін у народному господарстві і на споживчому ринку України», згідно з додатком.

2. Запровадити порядок обчислення розмірів квартирної плати і плати за опалення в будинках державного і громадського житлового фонду, виходячи із загальної площі квартири.

Установити для сімей із середнім сукупним доходом за попередній квартал на члена сім'ї до 62 процентів мінімальної заробітної плати, підвищеної відповідно до індексу споживчих цін, плату за житло, газо-, тепло-, водопостачання та водовідведення в розмірі 50 процентів встановленого тарифу.

3. Державному комітетові України по житлово-комунальному господарству:

разом з Міністерством юстиції України підготувати до 25 квітня ц. р. пропозиції про внесення змін до чинного законодавства у зв'язку з переходом на обчислення квартирної плати і плати за опалення, виходячи із загальної площі квартири;

визначити до 30 квітня ц. р. порядок обчислення квартирної плати і плати за опалення для населення, яке проживає в комунальних квартирах.

4. Надати право Державній адміністрації залізничного транспорту України встановлювати тарифи на перевезення вантажів залізничним транспортом у межах України та інші послуги, виходячи з економічно обгрунтованої собівартості й граничного рівня рентабельності у розмірі 35 процентів до собівартості.

Подальшу зміну тарифів здійснювати після подання Державною адміністрацією залізничного транспорту України декларації Міністерству економіки України не пізніш як за два місяці до дня введення в дію нових тарифів і за його згодою.

5. Цю постанову ввести в дію з 16 квітня 1992 р., а в частині тарифів на послуги міських видів транспорту (автобус, трамвай, тролейбус, метрополітен), легкових таксомоторів та послуги зв'язку для населення з 27 квітня 1992 року.

ДОДАТОК
до постанови Кабінету Міністрів України від 15 квітня 1992 р. № 193

ЗМІНИ
граничних розмірів підвищення цін і тарифів на продукцію, товари і послуги

Найменування продукції, товарів і послуг:	Граничні коефіцієнти (розміри) підвищення до діючих у березні 1992 р. цін і тарифів
I. Продукція і послуги виробничо-технічного призначення	
Електрична енергія виробництва системи Міненерго України	у середньому 3,2
у тому числі для сільськогосподарських споживачів	1 крб. за 1 кВт. год
Теплоенергія виробництва системи Міненерго України	у середньому 5,7
Транспортні послуги:	
перевезення вантажів морським транспортом (крім перевезень в закордонному плаванні), вантажно-розвантажувальні роботи і послуги в портах	3
перевезення вантажів річковим транспортом (крім перевезень в закордонному плаванні)	3
Основні послуги зв'язку	у середньому 1,8
II. Послуги, що надаються населенню	
Електрична енергія, що відпускається на комунально-побутові потреби населення, яке проживає:	
у сільських населених пунктах	25 коп. за 1 кВт. год.
у міських населених пунктах (крім будинків, оснащених стаціонарними електроплитами і електроопалювальними установками)	50 коп. за 1 кВт. год.
у міських населених пунктах (в будинках, оснащених стаціонарними електроплитами і електроопалювальними установками)	40 коп. за 1 кВт. год
Комунально-побутові послуги:	
послуги водопроводу і каналізації	2
теплова енергія для центрального опалення і гарячого водопостачання	3
Квартирна плата	35 коп. за 1 кв. метр загальної площі
Послуги пасажирського транспорту:	
перевезення пасажирів і багажу приміським залізничним транспортом	1,5
перевезення пасажирів і багажу морським транспортом (крім перевезень в закордонному плаванні)	3
перевезення пасажирів і багажу річковим транспортом:	(приміським — 3)
транзитні	1,2
міські і приміські	1,5
Перевезення пасажирів і багажу міськими видами транспорту (автобусом, трамваєм, тролейбусом, метрополітеном)	50 коп. за одну поїздку
Перевезення пасажирів легковими таксомоторами	2
Послуги зв'язку	у середньому 1,8
Технічні засоби профілактики інвалідності і реабілітації інвалідів (за переліком, який визначається Мінсоцзабезом за погодженням з Мінекономіки України)	реалізується з рентабельністю не вище 30 процентів до собівартості продукції*

* У разі коли фактична рентабельність буде перевищувати граничний рівень рентабельності в розмірі 30 (проц. до собівартості продукції, прибуток, одержаний понад цей рівень, зараховується до бюджету.

Як зазначається у постанові Кабінету Міністрів України, першопричина нинішнього підвищення регульованих цін і тарифів — значне зростання цін на енергетичні ресурси. Дійсно, як повідомили у Міністерстві економіки України, в системі цін, введених з 2 січня ц. р., вартість однієї тонни вугілля передбачалася 670 карбованців, а однієї тонни нафти, яку Україні доводиться отримувати з Росії,— 350. Фактично вже у березні ці показники склали відповідно 1747 і 3500 карбованців. Усе це поставило у скрутне становище передусім підприємства енергетики і транспорту — основних споживачів цих ресурсів, та житлово-комунальне господарство. Передбачені у державному бюджеті дотації не спроможні покривати все зростаючі витрати на виробництво електроенергії, тепло- і водопостачання, послуги транспорту, зв'язку тощо. Сьогодні підприємства енергетики, комунального господарства, транспортні організації на межі банкрутства. Тому уряд просто був змушений прийняти це непопулярне рішення.

Разом з тим не можна назвати ще однієї причини нинішнього подорожчання життя — неконтрольоване зростання у деяких галузях заробітної плати, яка тільки за січень—лютий по промисловості України зросла у 1,5 раза. Звідси — збільшення собівартості продукції, підвищення цін на товари і послуги.

Однак слід відзначити, що при визначенні нових цін і тарифів для населення враховувався соціальний аспект. Навіть підвищений нині їх рівень залишається значно нижчим від фактичної вартості виробництва енергії, продукції та послуг. Так, плата за електричну енергію для громадян складає менше третини її фактичної вартості, а для сільського населення — менше однієї шостої. Можна порівняти і тарифи на проїзд міським транспортом з фактичними затратами. Одна поїздка громадянина у метро або автобусі обходиться державі понад 3 карбованці, а в тролейбусі — понад 2 карбованці. Незначну частку від справжньої вартості водо- і теплопостачання, користування каналізацією сплачують мешканці міст. Різниця у витратах по вказаних послугах покриватиметься і далі за рахунок держави.

Для більш справедливого розподілу плати за житло і наближення її розміру до умов проживання буде введено оплату з розрахунку загальної площі квартир. При цьому для соціального захисту найменш забезпечених верств населення (сімей із середнім сукупним доходом за попередній квартал на члена сім'ї до 62 процентів мінімальної заробітної плати, підвищеної відповідно до індексу споживчих цін) плата за житло, газо- тепло-, водопостачання і водовідведення зменшується на 50 процентів.

Зважаючи на те, що значна кількість сільських жителів працюють у містах, тарифи на перевезення пасажирів на приміських залізничних та річкових маршрутах зросли набагато менше, ніж диктує економічна реальність. Введено обмеження на необгрунтоване збільшення цін на технічні засоби профілактики інвалідності і реабілітації інвалідів.

У зв'язку із зростанням цін уряд намітив ряд заходів щодо посилення соціального захисту і підвищення соціальних гарантій для населення. На розгляд Верховної Ради України внесено пропозиції про підвищення з 1 квітня цього року мінімальних розмірів заробітної плати і пенсії за віком.

При прийнятті цих пропозицій відповідно будуть переглянуті і підвищені тарифні ставки і посадові оклади працівників охорони здоров'я, освіти, культури, науки та інших установ і організацій, що фінансуються з бюджетних джерел. Госпрозрахункові підприємства і організації мають переглянути і підвищити тарифні ставки і посадові оклади з урахуванням наявних фінансових можливостей.

Передбачається також збільшити з 1 квітня розміри соціальних виплат (сім'ям з дітьми, по безробіттю, тимчасовій непрацездатності тощо), стипендії студентам вищих навчальних закладів, аспірантам, докторантам, учням середніх спеціальних і професійних навчально-виховних закладів.

Призначені до 1 січня 1992 року розміри державних пенсій, скориговані відповідно до Закону України «Про пенсійне забезпечення» і підвищення після цього з 1 січня 1992 року на 100 процентів, будуть знову збільшені відповідно до зростання розміру мінімальної пенсії за віком.

За орієнтовними розрахунками суми додаткових грошових виплат населенню від передбачуваного підвищення мінімальних розмірів заробітної плати і пенсії в розрахунку на місяць складуть близько 30 мільярдів карбованців.

Прес-служба
Прем'єр-міністра України

Село

М'ЯСА СТАНЕ БІЛЬШЕ?

У Київській області створено асоціацію «Дарниця», яка об'єднала найпотужніші радгоспи-комбінати, що спеціалізуються на виробництві м'яса, Дарницький м'ясокомбінат та поки що одне торговельне підприємство.

Коментує подію президент асоціації, директор радгоспу-комбінату «Трубізький» Баришівського району Київської області Іван СКИБЕНКО.

— Нашу асоціацію створено для того, щоб спільно спробувати збільшити виробництво м'яса, поліпшити систему переробки і — що найголовніше — вдосконалити реалізацію, щоб в тому вигляді, в якому продукція виробляється, вона й потрапляла до споживачів.

Сьогодні одна з найскладніших і найважче вирішуваних проблем для нас — купівля, або оренда приміщення в Києві. Як тільки це вирішиться, кияни зможуть с[illegible] мі відчути, на що здатна асоціація. Нам хотілося б показати, як потрібно обробляти продукцію, в якому вигляді і з якою якістю вона повинна потрапляти на прилавки. Реалізовуватиметься наша продукція не тільки в Києві, а й у області. У магазинах з'явиться м'ясо, напівфабрикати, різних видів ковбаси, інша продукція, яка сьогодні поки що не доходить до споживачів.

Проблем поки що маємо достатньо. Їх не вдасться вирішити всі одразу. Та сьогодні найважливіше — збільшити кількість торговельних точок. Ми хочемо бачити кінцевий результат всієї роботи, починаючи від виробника і закінчуючи прилавком магазину. При асоціації створено відділ цін, щоб оперативно впливати на реалізацію. Це дозволить уже в процесі продажу збільшувати або зменшувати ціну — в залежності від попиту. Ми не братимемо торгової націнки. Таким чином, наша продукція в будь-якому разі буде дешевшою від державної. На виробництві сподіваємося мати рентабельність 10—15 відсотків, за певної ринкової ситуації можемо погодитися й на 3—5 відсотків, аби лише не бути збитковими.

У статуті асоціації передбачено: якщо до нас захоче приєднатися приватник або фермер, або колектив магазину — він зможе це зробити.

У цей складний час, коли в економіці настала криза, головне наше завдання — допомогти один одному вижити, зберегти великі, потужні комплекси виробництва м'яса від розорення і тим самим запобігти ще більшому спаду економіки.

Записав
Віктор ІВАНЧЕНКО.
Київська область.

Повертаючись до надрукованого

НЕ ГОРІТИ Б НАМ СИНІМ ПОЛУМ'ЯМ

Гострокритична стаття «Політбюро проти вогню, або Чому горить протипожежна охорона» («Голос України» за 21 лютого ц. р.) викликала неоднозначну реакцію наших читачів, про що свідчать їхні відгуки.

Публікуючи їх, редакція ставить за мету насамперед ще раз звернути увагу на те, що не все гаразд у «королівстві протипожежному», як, до речі, в усьому нашому суспільстві. А чи робиться протипожежним керівництвом усе для того, щоб, образно кажучи, ми завтра безпомічно не горіли синім полум'ям, судити поки що доводиться з цих окремих дописів, оскільки офіційної реакції на статтю заступника начальника воєнізованої протипожежної охорони УВС Волинської області Володимира Новака редакція не отримала.

І ще одне. Готуючи до друку статтю Володимира Гуменюка, редакція, щоб уникнути закидів авторів один одному через газету, познайомила з нею і Володимира Новака. Він залишається глибоко переконаним у тому, що необхідно змінювати структуру в протипожежній охороні республіки, але не хоче займати місця в газеті для полеміки.

Анатолій БЕНЬ, спеціальний кореспондент «Голосу України».

Що болить Володимиру Новаку?

До всякої критики, звідки б вона не виходила, звичайно, прислухатися треба. Особливо цінна вона тоді, коли про упущення та «проколи» у певній галузі говорить фахівець, який віддав їй багато років. Володимира Новака новачком у сфері протипожежної служби не назвеш. Тим більше дивує його легковажне поводження з фактами, а то й пряме їх перемикування, з чим раз по раз зустрічаєшся у вищезгаданому матеріалі.

Якого читача, скажімо, не приголомшить хоча б така заява: «Збитки від пожеж щорічно зростають,— пише В. Новак.— У минулому році вони перевищили 35 мільйонів карбованців».

Проте, навівши цю цифру, а також кількість загиблих у пожежах людей, автор, мабуть, забув додати, що загальна кількість пожеж на Україні минулого року зменшилася на 7,4 відсотка проти попереднього, а збільшення збитків від них на 9,4 відсотка значною мірою пояснюється зростанням цін, а відтак — і вартості обладнання, матеріальних цінностей та майна, пошкодженого вогнем.

«Керівництво пожежної служби МВС України оперативно спрацювало лише в одному напрямі,— пише В. Новак,— перекваліфікувалося з управління в Головне управління, щоб зберегти високі посади та спецзвання. Складається враження, що болі пожежників його не цікавлять...».

Тут автор статті також, певне, не надав значення тому, що на республіканські управлінські структури, у зв'язку з ліквідацією союзних, лягли нові, значно ширші завдання, які раніше входили до компетенції МВС СРСР (керівництво трьома пожежно-технічними училищами, філіалом НДІ протипожежної оборони, апаратами та підрозділами охорони від вогню найбільш важливих об'єктів народного господарства, виробництва та забезпечення спецтехнікою та обладнанням тощо). До того ж і загальна чисельність особового складу пожежної охорони в республіці зросла на 17,9 відсотка. І, незважаючи на все це, республіканське (нині — Головне) управління визнало за можливе скоротити свій штат більш як на третину, і на сьогодні він становить 56 одиниць проти 86 у 1982 році. І тепер скорочується ще 10 одиниць.

Можна зрозуміти В. Новака в його різких випадах проти «генералів і полковників», які під час службових відряджень у Волинську область «займалися пошуками так званих «недоліків», накачками, а окремі — «чаркуванням», бо за наслідками перевірки, що була проведена в лютому 1990 року бригадою співробітників республіканського управління, його, заступника начальника обласної служби, за незадовільну організацію пожежно-профілактичної роботи наказом міністра внутрішніх справ було попереджено про неповну службову відповідність.

Дуже нервує В. Новака і та обставина, що працівники пожежної охорони незалежної України досі керуються нормативними документами колишнього Союзу.

Очевидно, В. Новаку як керівній особі має бути добре відомо, що з цього питання є постанова Верховної Ради України від 12 серпня минулого року, в якій говориться, що до прийняття відповідних законодавчих актів в Україні дозволяється користуватися з цих питань старими, союзними. Він висловлює глибоке невдоволення «бюрократичною постановою» Ради Міністрів УРСР від 20 серпня 1985 року «Про посилення протипожежного захисту об'єктів з масовим перебуванням людей», яка діє, уявіть собі, ще й донині. «За останні шість років,— стверджує він,— працівниками пожежної охорони... переписано стоси паперу, щоквартальні інформації та липові звіти, покарано багато ні в чому не винних людей за невиконання цієї постанови, а результатів немає».

Щодо результатів, то В. Новаку як працівникові обласного масштабу сором не знати, що за час після прийняття постанови у республіці вдалося привести у відповідність до вимог пожежної безпеки майже 92 відсотки об'єктів з масовим перебуванням людей і тим самим запобігти виникненню великих пожеж, часом з трагічними наслідками, подібних до тих, що траплялись раніше.

Подібним же чином можна було б пройтися буквально по всіх абзацах статті, суцільно побудованої на натяжках, домислах, популістських заявах з розрахунком на некомпетентність читача.

А тим часом невирішених питань, больових точок у пожежної охорони України — і справді море. Нині на її озброєнні — 5 тисяч пожежних автомобілів, половина з них уже виробила свій ресурс і підтримується у належній боєготовності тільки завдяки зусиллям особового складу загонів технічної служби. (Тим часом В. Новак у своїй статті наївно дивується: для чого ці загони існують?). Це стосується й засобів зв'язку та різноманітного протипожежного обладнання. Багато з намічених програм не виконується за браком асигнувань.

Отож, мабуть, керівництво МВС України, його Головне управління пожежної охорони були б тільки вдячні всім, хто на сторінках «Голосу України», через інші засоби масової інформації висловить свої ділові, продиктовані справжньою зацікавленістю у поліпшенні справи, критичні зауваження, побажання та пропозиції, які, безперечно, будуть враховані при остаточній редакції Закону про пожежну безпеку в Україні.

Володимир ГУМЕНЮК, директор республіканського павільйону «Протипожежний захист».

«Полковник» виходить на слід...

Різні люди є на світі — порядні й непорядні, розумні і не дуже, цнотливі і злосливі, чесні й безчесні, добрі й зовсім недобрі.

Григорій Омельченко, підполковник міліції, кандидат юридичних наук, т. в. о. доцента Київської вищої школи МВС України — «борець» з мафією. Постійно шукає ворогів і, зокрема, в «альма-матер».

Колишній комсомольський ватажок в КДУ, делегат XXVIII з'їзду КПРС зметикував: є світова мафія? — Є! Є сицилійська? — Є! Є американська? — Є! Була всесоюзна? — бігме, була! А українська — напевне ж є. Тоді і в КВШ, нині академії, її можна знайти чи вигадати. Це ж пікантно — міліціанти з вченими ступенями та званнями — злодії, пройдисвіти, вурки. А то хизуються — нас 14 докторів наук та професорів, 200 кандидатів та доцентів, ми дали дві третини усього начальницького складу органів внутрішніх справ України. Подумаєш, цабе велике, ще й вихваляються, що готують тисячі людей для зарубіжних країн. Що ж виходить? Скоро Україну будуть знати у далекій Гваделупі, або ж навіть на острові Барбадосі! Неподобство це і цілковите безглуздя! Мафіозі прокляті, «коза ностра» київська!

Словом, почав наш герой діяти. Проходило ж це все за гостросюжетним сценарієм, який втілився, принаймні, в декілька раундів.

РАУНД 1. Щоб вдарити по академії, треба мати відповідний імідж. Отож Г. Омельченко тричі підступався до депутатства, останній раз у березні цього року: він же «визнаний борець» з мафією, опублікував близько ста наукових робіт. Не повірили йому виборці, голоси не віддали, змикитили, що робіт у нього всього дев'ятнадцять, а не сто, та й ті про дещо інше, далеке від проблем мафії. Отже раунд було програно.

РАУНД II. Новоспечений борець заявив в академії, що надіне на генерал-майора Розенка В. І. наручники, якщо його призначать начальником. Аж раптом Розенка приводить до академії сам міністр, не надінеш же й на нього ті кляті наручники. Прокол, отже, й тут.

РАУНД III. Представлення нового начальника академії закінчувалось. Все, що потрібно було сказати,— сказано. І раптом вискакує Омельченко, мов той пилип з конопель: Пане міністре,— каже він,— у нас в академії неподобства. Крім мене, підполковника міліції, хабарі беруть всі полковники, яких прозвали «пляшечниками», коньячниками. Продають цеглу, цемент, ремангент всякий і знову ж таки купують оту трикляту оковиту. Не місце в академії всяким там генерал-майорам та полковникам... просто так — не потрібні й поготів.

Дисципліновані офіцери тільки встигли оговтатись, як зібрання було відразу закрите... Мавр уже зробив своє діло. Напевно, цей раунд він таки виграв!

РАУНД IV. Зібрання в академії закінчилось ввечері, а вже вранці, 9 квітня «Независимость» вибухнула сенсаційною статтею «Чему учили мафиози» (яка оперативність!) В ній говориться, що «программу действий шефа сотрудники академии восприняли с пониманием». Який стиль, яка толерантність до того, на якого допіру збирався надіти наручники! А далі більш жорстко, в прокурорському стилі: в академії панує «коррупция, взяточничество, корыстные преступления, злоупотребления тех, кто по долгу службы призван был воспитывать строгий порядок в духе неподкупности и бескомпромиссности». А вже ще далі — головне,— прізвища керівних осіб, як тих, хто, на думку Омельченка, «не вправе работать в академии», бо ж злодії, якісь ледь не крутії, мазохісти, безпритульні зарізяки та й годі! Аргументи, докази? А навіщо? Відтворюється на очах нова «етика», щоправда на старезний кшталт — бреши, враже, як пан каже! А є ж презумпція невинності, про що не може не знати колишній слідчий.

РАУНД V. Телефони в академії дзеленькають щодобово, люди спантеличені — та де ж тоді та правда пресвята? Виходить, знову вихлюпує зло з калюж? У свій час І. Франко писав про «самозванців-демагогів, що дуже кричали та об народнім гаразді бідкалися, а з того народу шкуру драли». Та то, як-то кажуть, було б до того. А зараз Омельченку блискавично присвоїли звання полковника міліції. Та що ж то робиться, панове! Він же вісім місяців тому став підполковником. Положення про проходження служби передбачає робити цей акт лише через п'ять років. Видно, закони писані не для всіх. Хоча в академії десятки підполковників терпляче чекають свого часу. Не ті, виходить, люди!

РАУНД VI. На офіцерському зібранні академії 3 квітня виступив ряд поважних осіб, що з обуренням говорили про провокаційні дії Омельченка, вимагали притягнути його до відповідальності за брехню. Від імені співробітників академії надіслано офіційний лист до міністра внутрішніх справ України з вимогою розібратися по суті цієї дивовижної справи. Матеріали передано до народного суду... А як це обігрує сам Омельченко: «большинство сотрудников академии и почти все слушатели поддержали мое выступление и требование отставки запятнавших себя руководителей». («Независимость», 10.04.1992 р.). Та що ж то діється на білому світі? Брехнею, видно, й можна багатіти! «Я вам «вріжу»,— каже Омельченко — ви всі «засвітилися», не подавайте справу до суду, бо ж у мене є такі матеріали, що дехто дуба вріже»...

РАУНД ПЕРЕДОСТАННІЙ. Міністерство робить вигляд, що нічого не трапилось, принаймні, жодних заходів до брехуна не вживає, хоча є таке прохання колективу. А от на вимогу Омельченка створює комісію з «матеріально-фінансових» питань, з тим щоб будь-що знайти відсутній, вкрай необхідний компрометуючий матеріал. Мабуть, треба будь-якими засобами врятувати «честь» новоспеченого полковника! А хто ж врятує честь всього колективу?

Мирослав ПРАВДЮК.

Гонорар прошу перерахувати на рахунок Чорнобиля.

ЗАЯВА

Генеральної канцелярії Українського козацтва

Українське козацтво, що виникло понад 700 років тому на терені захисту Руси-України від іноземних нападників, століттями стояло на захисті українського народу і його державності. Російський царат, поневолюючи Україну, знищив у 1775 році серце і душу України — козацтво. З тієї пори імперська і більшовицька влада робила все, щоб денаціоналізувати і поневолити український народ.

Останнім часом на споконвічних українських землях Луганщини, Донеччини, а також у Криму мають місце факти створення формувань донського козацтва, яке складає присягу на вірність іноземній країні — Росії. Акт складання присяги на вірність іншій державі дестабілізує становище в Україні, є протиправним і носить зрадницький характер стосовно України. Зрозуміло, що всі ці дії координуються і спрямовуються Москвою, а їх виконавці на території України є агентурою іноземної держави.

Українське козацтво не визнає формувань козацтва інших країн на території України і заявляє, що представники таких формувань є зрадниками, які підлягають кримінальній відповідальності. Пропонуємо тим, хто склав присягу на вірність іншій державі, якнайшвидше переглянути своє рішення або залишити територію України. У випадку невиконання цього, Українське козацтво залишає за собою давнє звичаєве право захисту своєї матері-України!

Є. ПЕТРЕНКО, головний отаман Українського козацтва.

В. СТРІХА, генеральний писар Українського козацтва.

● *Що нового?*

Багаті теж плачуть

Хвиля ринку виявилась однаково великою і грізною, як для малих підприємств, так і для гігантів. І якщо малі підприємства ще якось лавірують і пристосовуються, крупні — вже ледь тримаються на плаву. Чому? На це запитання ми попросили відповісти директора дослідного заводу Інституту електрозварювання ім. Є. О. Патона Анатолія ТЕСЛЕНКА.

— Ми виробляємо справді відмінну і потрібну продукцію. Та якщо раніше зварювальний апарат коштував 10 тисяч карбованців, то зараз 300. Покупці відмовляються від замовлень. А ми мусимо відмовлятися від закупівлі нових верстатів і технологій. Крім цього, відчутного удару по крупних промисловцях завдають зрослі ціни на сировину. Якщо торік тонна міді коштувала 25 тисяч карбованців, то зараз 250. І ціна її продовжує зростати. Ми ледь встигаємо здійснювати перекалькуляції на продукцію.

Доводиться скорочуватись. Вже звільнили 1000 чоловік. Це здебільшого працівники допоміжних служб, прибиральники, деякі інженери і робітники. Щомісяця боїмося, що не сплатимо заробітну плату навіть тим, хто залишився. Кваліфікований слюсар зі стажем одержує 1,5 тисячі карбованців. Обмаль, але податись йому нікуди. Усі тримаються за свої місця і роблять квадратні очі, як тільки заходить про безробіття.

Питаєте, що робити? Уряду слід розібратися з податками, вжити якихось неординарних і нагальних заходів по стабілізації цін на сировину. Тоді, можливо, виборсаємось. А поки що наше становище можна витлумачити коротко: нестабільність і жах. А якщо зростуть ціни на енергоносії, то навряд чи втримаємось.

● *Долі колишніх*

А ДАЧУ НЕ ЗБУДУВАВ...

Микола Васильович Лаврухін — колишній перший заступник голови Київського міськвиконкому. Перебував на цій посаді дев'ятнадцять років, а потім ще протягом року був мером міста, бо залишитися без нього не ризикнула навіть нова влада. Один з небагатьох колишніх керівників, про чиї ділові якості з повагою відзиваються навіть «найкрайніші».

Після того, як Лаврухіна «пішли», він сів у скромніший кабінет тут таки, у виконкомі. Займається питаннями будівництва — прямо за своєю спеціальністю.

Зараз ім'я Лаврухіна на слуху: Представник Президента формує нову адміністрацію.

— Про це говорити ще рано,— сказав Микола Васильович,— але якщо мій досвід знадобиться, то радий буду послужити киянам.

Запитую, яким для нього був цей рік. Без кокетування відповів:

— У кожної людини настає день, коли вона повинна залишити свій пост. Не скажу, що це було для мене безболісно, бо здавалося, що не встиг віддати людям свій борг. Політикою ніколи не займався, а от будівництво люблю. Тому з задоволенням погодився на свою нинішню посаду. Крім того, я — голова комісії Київради з питань поновлення прав і реабілітації репресованих. Це, скажу вам, робота... Питаєте, якого добра нажив, обіймаючи свою керівну посаду? Сором, мабуть, сказати, але не нажив. Навіть дачі не маю.

Фото Миколи КОЗЛОВСЬКОГО.

● *Для вас, жінки*

ВІЧ-НА-ВІЧ

Якщо ви зазирнете в обличчя безробіттю, то побачите жіноче обличчя, вік середній, освіта вища. А в очах нудота старої діви, яка й рада віддатися, а хто візьме? Але не варто рюмсати, є в Києві організації, які вам платитимуть зарплату і шукатимуть за вас роботу. Це районні центри зайнятості.

Ставши на облік, ви одержуєте статус безробітного і допомогу 400—600 карбованців на місяць. Центр бере на облік навіть тих, хто ще не втратив роботу, але вже відчуває: стілець під ним загойдався.

Прийти сюди можуть школярі, студенти-випускники.

Зараз заявок у центру істотно поменшало, до того ж вони стосуються здебільшого робочих спеціальностей. А 85 процентів безробітних з вищою освітою. Зате вас можуть направити на курси, скажімо, бухгалтерів за кошт центру. На цю спеціальність потік заявок не зменшується. Ну, а якщо вам залишилось півтора року до пенсії, то у центрі вам допоможуть вийти на пенсію, не очікуючи належного віку. А якщо два роки? То платитимуть допомогу 400 карбованців до пенсії.

Крім того, центр здатен підшукати тимчасові роботи, на зразок стрижки газонів і продажу квасу.

У вас проблеми з працевлаштуванням? Приходьте в центр, і нехай нудьга щезне з ваших чудових очей.

Ірина ЛУГОВА.

● *Мінірепортаж*

ДЕШЕВШЕ, АЛЕ В ДОЩ

Почула, що на київській барахолці речі дешевші, ніж у магазині. Цікавість привела на Республіканський стадіон. Базар, незважаючи на дощ, жив напруженим життям. Джинсів — багато. В магазині вони коштують 1300—1500 карбованців. А тут — 900—950. Дитячі черевички в магазині — 120 карбованців, а тут — 60. Браковані?

— Ні,— відповідають продавці,— стояти набридло, та й погода непереливки.

Поблукавши базаром, переконалась, що чимало товарів на 20—30 процентів дешевші, ніж у магазинах.

Ще одна несподіванка: діти, що торгують залюбки. Вони продавали свої зношені, але ще добротні светри, футболки і легко погоджувались на зниження ціни. Цікаво, чи знають про їхній бізнес матері?

Продавалася і купувалася валюта. Долари по 110, в магазині — по 50 карбованців. Ринок є ринок. Він гнучкіший за будь-яку структуру, і ціни його залежать від пори року, доби, тижня, погоди, напрямку вітру і розташування зірок. Врахуйте це, і приходьте покупками у будні, бажано дощ.

Інна ВОРОНЕНКОВА.

На знімку: Стадіон. Барахолка.

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

● *Агов, меценати*

КАПІТАЛ ДЛЯ ОЛЬГИ

Київська і львівська художниця Ольга Павленко-Ярема володіє унікальним мистецтвом: не тільки моделює, а й створює ручнотткане українське вбрання. Знана вона не лише в Україні, а й у багатьох країнах світу, куди виїжджали на гастролі наші співаки з народних хорів і бандуристи. Полонили вони серця слухачів не лише піснею, а й костюмами від Ольги.

У її вбрання зодягнуті Кошалінський молодіжний хор з Польщі «Тисячоліття» та «Веснівка» з Канади.

Та, здається, доведеться Ользі розпрощатися з творчістю: ніде брати і найпростіші матеріали, не кажучи вже про ті, вартість яких поставила перед художницею неподолану перешкоду.

Ми, здається, поволі звикаємо побиратися. Але ж зараз йдеться не про ковбасу, а про врятування краси. І член Спілки художників України, учасниця різноманітних виставок Ольга Павленко-Ярема, мабуть, не погодиться на подаяння. Бо має ж золоті руки, які творять неповторну красу.

Агов, меценати і бізнесмени, хто вкладе капітал у творчість?

ЩО ПОЧІМ

◆ І... ВАЛЮТНИЙ ПІВЕНЬ

Минулої неділі перша валютна угода зафіксована в дещо несподіваному місці — на ярмарку в Осокорках. За долари придбали... горластого півня. Найбільший попит мали навісні амбарні замки вартістю 250 карбованців. Сьогодні ярмарок — на Русанівських садках, завтра — на Берківцях.

◆ СВОЯ КВАРТИРА БЛИЖЧА ДО ТІЛА

Який не є, а свій дім краще,— натякає рішення місцевої влади. Натяк зрозуміли повсюдно. Але в Московському районі пішли навіть далі. Якщо торік на роздержавлення спокусилось 572 квартири, то вже в першому кварталі нинішнього року — 271. В бюджет району надійшло 2,4 мільйона карбованців.

● *Симптоми*

До корпункту нашої газети в Києві прийшов представник одного з комерційних центрів зі скаргою. Йому відмовили зареєструвати цю структуру, бо в назві були слова: «Імені незалежної України».

* * *

Чи не вперше за багато останніх років на виставу в Національний театр опери і балету імені Т. Г. Шевченка одна з глядачок прийшла в елегантній сукні з декольтованою спиною. Слід сказати, що ця пані мужньо витримала натиск відвертих поглядів.

● *Куди піти*

Аншлаги на Ярославовому валу

У театральному салоні «Сузір'я» — аншлаги: актори театру імені Івана Франка пропонують виставу «Записки божевільного» Миколи Гоголя. В головних ролях батько і син — Богдан і Остап Ступки. Оплески глядачів і вдячні, і напутні: невдовзі театр виїздить на гастролі до Німеччини і Австрії.

● *Київські чутки*

ШАЛЕНІ ГРОШІ?

Кажуть, що київські змопівці одержують по 150 карбованців на годину.

— Нісенітниця! — не розуміє перший заступник начальника управління внутрішніх справ Києва П. Коляда.— ЗМОПу, як такого, вже не існує, а є полк швидкого реагування «Беркут». Зарплата по 1700 карбованців.

— Де зараз літає «Беркут»?

— Скрізь. Криміногенна ситуація в місті напружена, тому полк патрулює в усіх районах.

Сергій ВЛАД.

На знімку: І все це за 1700 крб.

● *Сюрпризи*

0:0 на користь інвалідів

Ринок вніс корективи у туалетний бізнес. Сортир у переході біля Бесарабки, який належить кооперативу Галини Орди, віднедавна бере 2 купононкарбованці за візит. Як повідомили експерти, які побажали залишитися невідомими, для воїнів-афганців, які не всі здали зброю, встановлено 50-процентну знижку. Поталанило інвалідам Великої Вітчизняної та дітям до 10 років — доступ до пісуарів безплатний.

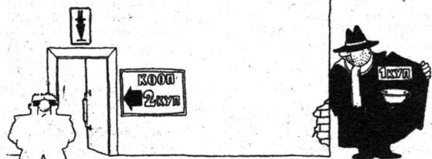

● *Де? Як?*

ДЕ ДІСТАТИ ВЕРШКОВЕ МАСЛО?

Нічого простішого. Пляшки з вершками у Києві розбираються з шаленством, подібним до того, що спостерігається за шампанським. Пояснюється це тим, що кияни вже освоїли процес виготовлення вершкового масла з вершків. Шукайте вершки!

ДАЙТЕ АДРЕСУ ВАЛЮТНОГО РИНКУ!

Будь-ласка. Біля Центрального ринку триває жвава торгівля валютою. Міняють долари на карбованці, а карбованці — на купони.

◆ «ДИТЯЧИЙ СВІТ» ЗА ДОЛАРИ

В універмазі «Дитячий світ», що по вулиці Малишка, 3, відкрилася валютна секція. Полиці пропонують широкий асортимент трикотажних і швейних виробів для дітей... і дорослих. Універмаг вже одержав першу виручку 200 доларів.

Сторінку підготувала Валентина ПИСАНСЬКА, власний кореспондент «Голосу України» по Києву і Київській області.

Телефон корпункту 228-33-24.

ДВАНАДЦЯТЬ ПАРИЗЬКИХ ПРИНАДНИЦЬ...

Видатний український художник Микола Глущенко помер у 1976 році. Те, що ми знали про нього раніше, цілком вкладалося у трафаретний зліпок з благополучного образу народного художника СРСР, випадково визнаного й пригрітого системою.

Микола Петрович залишив велику творчу спадщину, його роботи зберігаються нині у 80 музеях світу. Багато що з цієї спадщини нам просто невідоме. Окремі крихти, втім, почали з'являтися. Як і цей прекрасний альбом, репродукції з якого вміщуємо на сторінці.

А завдячити виходу в світ унікального видання можемо виробничо-творчому підприємству «Редакція газети «Ділова Україна» та Центральному державному архіву-музею літератури і мистецтва України.

Цікава історія альбому. Він був випущений 1928 року паризьким видавництвом «Кузен Понс», яке, до речі, відкрило свою мистецьку серію саме творами молодого українського художника. Альбом був надрукований у 132 екземплярах, і лише один дійшов до нас. Подарований вдовою художника, він зберігався в архіві-музеї. І ось тепер, коли, здається, не до мистецтва, не до культури, альбом усе ж — перед нами. Він повністю ідентифікує оригінал.

Тут дванадцять аркушів, дванадцять окремих картин, на кожній з яких — фігури натурщиць у жанрі «ню», тобто оголена натура. У передмові Флорана Фельса до паризького видання сказано: «...я побачив у цих творах бажання симпатичної людини передати те, що їй видається красою, а вільні в своїх позах, з гарним настроєм дівчата, котрих нам представлено менш оголеними, ніж у натурі, не мають нічого з того, що могло б шокувати добропорядну душу... Це букет гарних дівчат! Ним можна лише тішитися!»

Всупереч тривогам та безнадії Глущенко прорвався — молодий, несподіваний, безпосередній. Видавці сьогодні не ризикували, навпаки — вони тактовно повертають нам смак до життя, повертаючи Глущенка, якого ми не знаємо насправді.

Людмила БАРАНЕВИЧ.

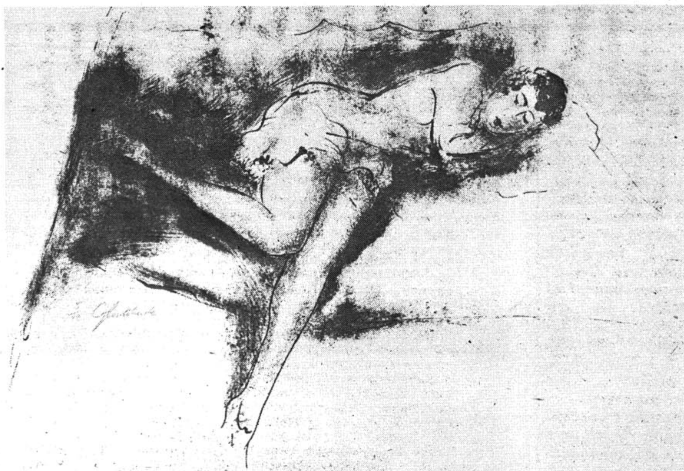

Земельна реформа

ДАЙ ЛАПУ, БАРСЕ

Жив-був колгосп. Настав час, і він помер. Люди перехрестилися з полегкістю і поставили на його «могилі» хрест. Такий пам'ятник спорудили в Бориславському районі на Львівщині, не пожаліли коштів і будівельних матеріалів. В інших районах області просто поставили хрест на колгоспній системі як такій. Проте колгоспне мислення живуче...

На одному з брифінгів у обласній Раді журналісти поцікавилися: буде чи не буде врешті масло в магазинах Львівщини? Заступник голови облвиконкому І. Бутрин відповів, що воно з'явиться на прилавках, коли корови вийдуть на пасовиська. І ми дружно розсміялися з такої «кумедної» відповіді. Це ж треба! Масло на нашому столі залежить не від державного чиновника, який **зобов'язаний** вийняти його із своєї шухляди й покласти на наш стіл, а від витребеньок... корови.

У концепцію відродження села на Львівщині, розробленому облвиконкомом (вкупі з науковцями), закладено революційну ідею: зробити з учорашнього колгоспника господаря. Для цього рішуче оголосили «вирок» колгоспній системі і швидко виконали його. Застрільникам скасування колгоспів не раз доводилося чути докори: мовляв, такий поспіх є зворотним боком колективізації, весною нікому буде сіяти хліб, бо селяни ділять землю. Однак третього шляху не було. Бо останніми місяцями розкрадання колгоспного майна (зокрема керівниками) набуло загрозливих розмірів. Проте люмпенізований селянин зовсім не вважає себе злодієм. Позаяк його багато років грабували, а тепер він просто відбирає своє, зароблене.

Логіка тут, звісно, є. І щоб спрямувати інстинкт селянина як власника в цивілізоване, правове русло, у господарствах Львівщини провели майнове паювання основних засобів і землі. Нарешті хлібороби стали не символічними господарями своєї землі, а власниками паїв на певні суми, що залежать від стажу роботи. На них селяни отримуватимуть наприкінці року відповідні прибутки. Майнові паї належатимуть їм і після того, як вони залишать господарство. Щоправда, внаслідок лібералізації й гіперінфляції майнові паї мають не стільки матеріальну, скільки психологічну вагу. Бо що таке нині 7—10 чи навіть 25 тисяч? Економісти вивчають цю проблему, щоб виробити механізм індексації і по-новому оцінити основні засоби, землю.

Трохи статистики, яка відтворює динаміку руху назад, до селянина-власника, по драбині, що веде вгору. На 1 січня 1992 року в області було 399 колгоспів. Протягом двох з половиною місяців проведено 396 зборів, за результатами яких утворено 453 якісно нові господарства, як-от: спілки селянських господарств, виробничі об'єднання селян-пайовиків, сільськогосподарські кооперативи тощо. Форми різні, а суть однакова. Це добровільні об'єднання пайовиків з колективно-приватною формою власності (згадаймо: все це вже колись було). У процесі аграрної реформи було замінено 31 керівника з числа тих, які не хотіли прощатися зі старими методами управління. Місцеві радикали не можуть змиритися з тим, бо вважають усіх керівників колишніх колгоспів оплотом командно - адміністративної системи. А самі селяни не надто довіряють тим, хто називає себе «новою генерацією», навіть до фермерів у багатьох із них прохолодне (іноді й вороже) ставлення. Хоча загалом на Львівщині більше фермерів, аніж у інших областях України. Отже, попри рішучий погром колгоспного «кріпацтва» не відбулося масового погрому кадрів і виробничих підрозділів. На цій підставі деякі радикали заявили, що змінилася тільки вивіска. Ні, не лише вивіска. Механізм хоч і поволі, зі скрипом, та все ж почав працювати у зворотному напрямі.

Я мала нагоду ознайомитися з таким перетворенням на прикладі колишньої агрофірми «Зоря» в Городоцькому районі. Вона нині перетворилася на асоціацію п'ятнадцяти колективних агропромислових підприємств. Кожне з них має свої землі, засоби виробництва, рахунок у банку і керівника. А колишній голова агрофірми І. Іщук разом із мінімальним штатом — п'ять чоловік — координує роботу. На своє майбутнє Іван Лук'янович дивиться тверезо:

— Можливо, я скоро стану непотрібний.

Ця невесела, здавалося б, перспектива зовсім не лякає його, бо й управлінці можуть створити свій сервісний кооператив і «продавати» інтелект. Кооперативи мають різну спеціалізацію: від обробітку землі, тваринництва до переробки продукції, кемпінга і автосервісу. Під старою вивіскою «Зоря» нині є «і ставок, і млинок, і вишневенький садок». Є млин, олійня, консервні цехи тощо. Кооператив «Пролісок», який нині розбудовується, має великі плани: на його території буде і готель, і автостоянка з техносервісом, і басейн. На перспективу, поділився Іван Лук'янович, планується й створення звірогосподарства — є ж бо чим годувати.

Одне з підприємств асоціації — «Львівське», яке спеціалізується на тваринництві, очолює О. Семенюк. У нього почала прискіпливо допитуватися про результати реформ.

— У нашому підприємстві працює сто чоловік. Не всі ще зрозуміли, що ми — не колгосп, що спільне майно пайовиків — справді наше і люди мають на нього стопроцентні права. Та крадуть уже менше, розумієте, що це — невигідно. Є вже якісь зрушення в свідомості. Раніше сусід сусідові не робив зауваження, скажімо, за погану оранку. Таке тільки агроном міг сказати. А тепер є взаємний неофіційний контроль збоку, а не зверху.

На землі з'явився господар, який «на дотик» відчуває результати власної праці,— і це головне досягнення розпочатої аграрної реформи. І все-таки... Селяни стали власниками, однак продовжують порати вдома корів, свиней, городи, отже, працюють у дві зміни. Виходить, не вірять у «своє»?

— Є тут суперечність,— погодився заступник голови Львівського облвиконкому Леонтій Антонович Дунець.— Цю проблему вдалося розв'язати в Чехо-Словаччині. Хрущов намагався запозичити досвід — не вийшло. Я цікавився у селян Словаччини, чому вони не тримають свиней? Ті здивувалися: «А навіщо? Ми ж працюємо на фермі, чи ж потрібні ще й удома оті запахи...». Але там гнучка система розподілу натуральної оплати, якої немає в нас. Треба забезпечити селянина і сиром, і м'ясом...

— Якщо ми не вирівняємо цінову політику, то взагалі перейдемо на натуроплату,— зіронізував О. Семенюк.

Йому та його колегам є над чим сушити голову: трактор «Беларусь» коштує 350 тисяч карбованців, автомобіль КамАЗ — півтора мільйона. Шахтарі отримують щомісяця 15—20 тисяч карбованців, а селяни — приблизно втричі менше. Неважко підрахувати, скільки м'яса може купити шахтар, і скільки вугілля — селянин. А податкова політика стала для новостворених господарств Львівщини, які пішли попереду законодавчого потягу, ударом у спину.

Нещодавно облвиконком надіслав віце-прем'єр-міністрові України В. Ситнику листа, в якому зокрема сказано: «Процеси реформування зустрічають опір з боку фінансових органів у зв'язку з відставанням законодавства, яким передбачено пільгове оподаткування лише для колгоспів, радгоспів. Користуючись цим, податкові інспекції області застосовують підвищений податок на доходи нових формувань та прибутковий податок на доходи селян як у грошовій, так і в натуральній формі. Це може стати поштовхом до соціального вибуху та стихійного повернення у статус юридичної особи колгоспу і підірвати віру в демократичні перетворення України. Обласна Рада народних депутатів просить терміново вирішити питання (постановою Кабінету Міністрів України) щодо пільгового оподаткування на доходи нових агроформувань та прибуткового податку на доходи їх членів у пільгових розмірах, передбачених для колгоспів...». У верхніх ешелонах влади вивчають це питання.

Уже прощаючись, Іван Лук'янович Іщук не без гордощів познайомив мене з майбутнім помічником господарів «Пролісна». Це велетенський собацюра (породи не пам'ятаю), який незабаром служитиме нічним сторожем на автостоянці.

— Дай лапу, Барсе,— звернувся Іван Лук'янович.

— У відповідь — презирливе «гр-р-р».

Пся крев! Годуєш його м'ясом, а воно ще й огризається. Безперечно, колись Барс стане надійним помічником і сам зароблятиме собі на м'ясо, на прожиток. А поки що він сидить у тісній клітці й приймає крізь грати подачки. Яка насмішка над його природою! Хіба ж не загарчиш?

Оксана ТЕЛЕНЧІ.
Львівська область.

ЗАМІСТЬ «ДАЛІ БУДЕ»

У вчорашньому номері «Голосу України» надруковако кореспонденцію «Українська валюта: погляд з канадського боку» з приміткою в кінці «далі буде». Далі, мабуть, не буде або буде не скоро, хіба що тоді, коли ми матимемо ту валюту.

Як повідомив голова правління Національного банку України В. Гетьман, багато фактів, наведених у цій публікації, не відповідають дійсності.

У фінансових колах

КОМУ І СКІЛЬКИ

Виконавчий директорат Всесвітнього банку (Міжнародного банку реконструкції й розвитку — МБРР) висловився за схвалення заявок усіх колишніх радянських республік на вступ до цієї фінансової організації.

У цьому зв'язку виконавчий директорат рекомендував раді керівників МБРР збільшити статутний капітал банку цього спеціалізованого закладу ООН на 77 тисяч 159 акцій, що відповідає 9,3 мільярда доларів.

Таким чином, 15-ти новим членам Всесвітнього банку буде надано можливість придбати 5,05 відсотка його акцій. Найбільшу частку з цього «пакета» виконавчий директорат рекомендував виділити Росії — 44 тисячі 795 акцій (2,92 відсотка). У цей час аналогічну частку у МБРР мають Канада, Індія, Італія й Саудівська Аравія.

Виконавчий директорат Всесвітнього банку рекомендував надати іншим колишнім радянським республікам можливість придбати таку кількість акцій: Україні — 10 тисяч 908, Білорусі — 3 тисячі 323, Казахстану — 2 тисячі 985, Узбекистану — 2 тисячі 493, Азербайджану — 1 тисячу 646, Грузії — 1 тисячу 584, Литві — 1 тисячу 507, Латвії — 1 тисячу 384, Молдові — 1 тисячу 368, Вірменії — 1 тисячу 139, Киргизстану — 1 тисячу 107, Таджикистану — 1 тисячу 60, Туркменистану — 937, Естонії — 923.

Виконавчий директорат закликав раду керівників ухвалити його рекомендації до кінця цього місяця.

Вістки з діаспори

«І СЛАВНИМ ПРЕДКАМ ШАНУ ВІДДАЄМО...»

Наукова конференція, присвячена діяльності видатного українського поета і прозаїка, художника і педагога, історика Богдана Лепкого, відбулася в Кракові. Цей захід проведено зусиллями Комісії слов'янознавства Ягеллонського університету і Польської Академії наук. Як відомо, Лепкий довгий час працював професором Краківського університету, перекладав з польської, німецької, англійської та скандинавських літератур.

На конференції виступили науковці з Варшави, Кракова і Києва. Учасники наукового зібрання поклали квіти на могилу письменника. Тут же відбувся молебень.

ОДЕРЖАЛА НАГОРОДУ

на суму 250 тисяч доларів американка українського походження Анна Боб'як-Нагірна. Вона є професором менеджменту в університеті Амгерст, автором понад 40 праць. За дослідницьку діяльність Боб'як-Нагірну нагороджено премією Крайової наукової фундації США. Ці кошти науковець має намір використати для продовження дослідницької роботи, а також на стажування здібного студента з України.

«СВІТИ ТАРАСА ШЕВЧЕНКА»

Так називається збірка літературознавчих матеріалів, як вийшла в «Записках Наукового товариства ім. Т. Шевченка» в Нью-Йорку. Книга містить понад тридцять статей-досліджень творчості Кобзаря, які написані науковцями України, Японії, Канади, Австралії, США, Польщі. Збірка вийшла завдяки фінансовій підтримці Фонду публікацій Остапа Котика-Степановича у США.

ДІЯТИМЕ ЛІЦЕЙ

Українська громада польського міста Лігниця з радістю сприйняла рішення місцевого управління освіти про передачу українській школі комплексу будівель, в яких розмістяться навчальний корпус, гуртожиток і спортивно-концертний зал. Заснований ще в 1957 році, цей навчальний заклад не мав за весь час роботи задовільного приміщення і був змушений чотири рази змінювати адресу. Поліпшення умов існування школи стало реальністю тільки тепер, коли директором став її колишній учень Богдан Гнатюк. Отже, з вересня наступного року цей навчальний заклад розпочне роботу як інтернат ліцей. Планується збільшит набір учнів з Лігниці та околиць, значно удосконалити освітній процес.

Фотофакт

ВИКРАДАЧІ НЕ ПРОЇДУТЬ

Усілякі проблеми й дефіцити насідають нині на автомотолюбителя: то запчастини подорожчають, то бензин випариться. До того ж, від лібералізації до лібералізації цін на транспортні засоби «Жигулі» та «Москвичі», не кажучи вже про іномарки, перетворюються буквально у «золотий» засіб пересування. Тому і крадуть їх по всьому СНД. Міліція збилася з ніг у пошуках викрадених автомобілів. Щоб зупинити знахабнілих викрадачів, цього разу інспекторам ДАІ Читинської області довелося навіть пожертвувати власною автомашиною. На щастя, у катастрофі ніхто серйозно не постраждав.

Фото ІТАР — ТАРС.

СПІЛЬНО З БРАТАМИ

На зв'язку Варшава

Об'єднання українців у Польщі опинилося у скруті. Немає грошей на фінансування його роботи. Лише завдяки спонсорам і господарській діяльності ОУП, що розгортається з великими труднощами, до кінця минулого року вдалося частково оберегти всю дотеперішню матеріальну базу.

— Однак, починаючи з перших днів цього року, ми змушені розпустити штатних працівників об'єднання у воєводствах, — говорить Юрій Рейт, голова Об'єднання українців у Польщі. — Тільки у Варшаві залишиться чотири працівники.

— У країні йде приватизація. Хтось міг би сказати: «радьте собі самі...».

— Міністерство внутрішніх справ, опікуни нашого попередника — УСКТ добре попіклувалися про те, щоб у товариства не було ніякого права на економічну діяльність. Нині маємо вже таку можливість. Отож відразу скористалися цим, створюючи видавництво «Тирса». Почав діяти фонд української культури. Виникають фірми, які частину прибутків готові віддавати на діяльність ОУП. Але вважаю, що до того часу, поки ми не зміцнимося, допомога держави нам необхідна.

— Уряд зовсім перестав фінансувати організації нацменшин?

— У минулому році ми одержали незначну суму на фестиваль у Сопоті і на оренду приміщень. У 1992 році нам не дали з бюджету держави ні злотого. З неофіційних джерел знаємо, що комісії з питань бюджету і національних меншин, які працюють у сеймі Польщі, пропонують виділити на потреби усіх національних організацій 17 мільярдів злотих. Але щоб тільки зберегти оренду приміщень ОУП, в яких працюють наші осередки культури і світлиці, треба понад 3 мільярди злотих.

Нині загинути може те, чим ми найбільше пишалися. Тобто наші художні ансамблі. Для того, щоб вони існували, необхідні хореографи, музиканти, інструменти, костюми. А це все, як відомо, обходиться дуже дорого.

— Все ж таки, ви сподіваєтеся на зміни, які покращать ситуацію?

— Надіємося, що спільно з нашими братами в Україні зможемо засновувати підприємства, а частину прибутків будемо використовувати на потреби нашої культури. Без цього, думаю, неможлива наша подальша діяльність. Хоча з часом і в польському уряді зрозуміють, що діяльність національних меншин — це збагачення культури. Ми також можемо стати і вже стаємо посередниками у зміцненні відносин між Україною і Польщею. Адже сусідам жити треба дружно.

— Дякую.

Інтерв'ю провів Степан МІГУС.

Власкори повідомляють

Кишинів

І ПРЯНИКОМ, І БАТОГОМ

Не секрет, що Молдова нині перебуває в СНД на одному з останніх місць за рівнем життя населення. Щоб виправити це становище, Президент Мірча Снєгур підписав указ, згідно з яким з квітня мінімальна заробітна плата підвищиться до 850 карбованців на місяць. Одержать надбавку і пенсіонери. Щомісячно вони отримуватимуть компенсацію в розмірі 450 карбованців. Прийнято також указ «Про тимчасові заходи щодо недопущення необгрунтованого підвищення цін виробниками - монополістами». До підприємств, які необгрунтовано завищують ціни на товари й послуги, вживатимуть штрафні санкції в розмірі від 5 до 500 тисяч карбованців.

Олександр ТОНЯ.

Мінськ

АКМ ДЛЯ ПОВНОГО ЩАСТЯ

Унаслідок нападу на пост однієї з військових частин, дислокованих на території Білорусі, було викрадено автомат. Як виявилося пізніше, злочин вчинив громадянин Азербайджану. Дізнавшись, що на базарі АКМ можна «штовхнути» за 250 тисяч карбованців, гість республіки вирішив роздобути грошей для свого майбутнього весілля. Автомат він відібрав у невдахи воїна, проте був пійманий на гарячому.

Віктор ХОРОШКО.

Алма-Ата

НЕ УПУСТИТИ НАГОДИ

У Верховний Раді Республіки Казахстан відбулася прес - конференція керівників міжнародного неурядового руху «Лікарі світу проти ядерної війни». На запитання журналістів відповідали голова руху Сергій Колесников з Росії, лікарі з США, Німеччини, Японії, Швеції та Казахстану.

Побувавши в «ядерних» республіках СНД, делегація руху дійшла висновку, що Росія, Україна, Білорусь і Казахстан мають унікальну історичну можливість відвести світ від божевілля атомної війни.

Тетяна КОСТІНА.

Хто є хто

ЖАЛКУЄ, ВІРИТЬ І МРІЄ

Знову виходить на політичну арену колишній перший секретар компартії Киргизстану Джумгалбек Аманбаєв, один з головних ініціаторів публікації заяви на підтримку ДКНС у дні серпневого путчу.

Він разом з групою значних партійних керівників був виправданий слідством, яке не виявило в його діяльності складу злочину. А зовсім нещодавно Аманбаєв завоював депутатський мандат у ході довиборів до республіканського парламенту. Політичний ренесанс Аманбаєва киргизстанці розцінюють як нову серйозну проблему для Президента Киргизстану. Однак Аманбаєв заявив, що принципових розходжень у нього з Аскаром Акаєвим немає. Але він критично оцінює той прискорений темп, що його вибрало керівництво республіки для переходу до ринку. У парламенті колишній секретар компартії має намір боротися за приведення цих темпів у відповідність з реаліями. Аманбаєв щиро жалкує з приводу розпаду Радянського Союзу, вірить у перемогу в майбутньому центристських сил і мріє про поновлення компартії у правах та відродження її політичного авторитету.

Євген ДЕНИСЕНКО.

Бішкек.

Отакої!

НЕ ПІДВІВ БИ КОРДЕБАЛЕТ

Незважаючи на всі мудрі рішення партії в галузі культури, оперета в Таджикистані так і не прижилася. Чергову спробу утвердити цей жанр на місцевій сцені зробив композитор Данір Дустмухаммедов.

Урахувавши помилки попередників, він побудував свою оперету «Дугонахо» («Подруги») тільки на східних мотивах, близьких і зрозумілих його землякам. З європейської музичної спадщини перейняв лише симфонічний оркестр і хоровий спів. Останній, дійсно, уже не такий незвичний для таджиків, оскільки насадження виключно європейського музичного мистецтва за роки Радянської влади все-таки мало свою дію.

Побоювання викликає хіба що кордебалет, ставлення до нього, як і досі, неоднозначне. Ще не так давно доводилося зачиняти вхідні двері, щоб глядачі не йшли. Тим більше, якщо це був концерт для депутатів з'їзду колгоспників. Щоб вийти з дражливого становища, мабуть, доведеться подовжити костюми або не так високо піднімати ноги. Подивимося, що вибере постановник. Прем'єра оперети не за горами.

Юрій КУШКО.

Душанбе.

Посміхніться

Без слів.

Малюнок з журналу «Бунте» (ФРН).

Сенсація

ЗОЛОТО В ТУРКМЕНИСТАНІ Є, І НЕ ТІЛЬКИ БІЛЕ

У руках туркменських геологів заблищали крупинки золота. Родовище цього цінного металу вперше знайдено на території Туркменистану, у північно - західній його частині.

Як пояснили кореспондентові «Голосу України» в Інституті геології національної Академії наук, поки що рано говорити про які-небудь конкретні параметри родовища. Його об'єми, рівень концентрації золота у породі ще доведеться з'ясувати. Відомо, що, крім «жалюгідного металу», тут присутні платина, уран і навіть вугілля.

Уряд республіки прийняв рішення форсувати пошукові роботи, виділивши для цього необхідні кошти. Однак, не чекаючи точного підрахунку запасів, уже прийнято рішення про доцільність створення тут гірничорудного підприємства. Маловірогідно, щоб пішли на це навмання, не маючи впевненості, що запаси все-таки пристойні.

Розробку золотоносної жили передбачається вести місцевими силами. Хоча не виключається й участь закордонних спеціалістів.

Цілком можливо, що невдовзі крупинки жовтого золота переважать в економіці республіки золото біле, як заведено іменувати бавовну — головне багатство Туркменистану.

Амангельди НЕПЕСОВ.

Ашхабад.

Прибалтійський калейдоскоп

АТИ-БАТИ

Рішенням Уряду Литви оголошено призов новобранців на службу до Міністерства охорони краю та на альтернативну трудову службу. Протягом квітня — травня передбачається призвати 7000 юнаків, яким виповнилося 19 років.

Тим часом агентство БНС повідомляє, що з 1 квітня почався призов і в збройні сили Латвійської Республіки. Більшість новобранців служитимуть в прикордонній бригаді. 500 призовників посилять структуру МВС, ще 100—військово-морські сили Латвії. Крім цього, планується формування мобільних батальйонів розвідки та латвійських стрільців. Та частина призовників, які не зможуть проходити дійсну військову службу за станом здоров'я чи релігійними переконаннями, як і у Литві, направлятимуться на трудову службу.

А от в Естонії багато молодих людей відмовляються від служби в армії. В цілому по республіці вдалося призвати тільки 37 відсотків новобранців (у Таллінні — 20 відсотків). Тому так і не зміг почати роботу новий центр з підготовки прикордонників. Начальник штабу естонських збройних сил А. Ланеотс пояснює цю ситуацію тим, що в Законі про військову службу республіки не передбачено ніяких санкцій до тих, хто відмовляється йти до армії.

Інформ-шоу

КРИЗА ЖАНРУ

Просимо розв'язати тест (або, як раніше казали, відгадати загадку). Який товар рекламується ось таким оголошенням: «Модний спортивний одяг для активних чоловіків»? Ні, не вгадали. Оскільки йдеться про... презервативи. Дотепно? Так, але справа не тільки у вигадливості рекламодавця. Адже наведена реклама — справжній крик душі видавців еротичних журналів у Польщі. Саме такий рівень реклами поки що рятує від банкрутства один з найпопулярніших з них — «Кетс». Решта ледь животіє...

Причин — кілька. Передусім, приміром, згаданий «Кетс» занадто дорогий навіть для любителів відповідної літератури: півтора долара (середня щомісячна зарплата у Польщі складає 250 доларів). По-друге, тамтешній закон забороняє виставляти порнографію у газетних кіосках (це вам не наші підземні переходи і вестибюлі станцій метро), отже, охочому нею розжитися доводиться звертатися до продавця з «лобовим» запитанням. А деякі — соромляться...

Так чи інакше, а вже перестав виходити польський «Пентхауз», хмари нависли над «Плейбоєм», наказав довго жити «Піп-шоу». Криза жанру, як казав Остап Бендер...

ЗА ЩО БОРОЛИСЬ...

...На те й напоролись. Принаймні, так сьогодні вважають у Південній Кореї, коли справа торкається американських військових баз, розташованих у цій країні. Там усі пам'ятають про широкий рух протесту проти «іноземної окупації», учасники якого протягом багатьох років вимагали ліквідації цих баз як «форпосту американського імперіалізму». Підкреслимо, що серед активістів руху були профспілки.

Час минав. Імперіалізм прислухався до цих вимог, а також зважив на потепління політичного клімату в Азії, тому й вирішив усі бази з південнокорейської землі прибрати. І тут з'ясувалося, що їх ліквідація залишить без високооплачуваної роботи понад 19 тисяч корейців, які там працюють. Ті ж профспілки сьогодні вимагають від згаданого імперіалізму всіляких фінансових пільг, щоб якось поліпшити життя майбутніх злидарів. Виявляється (на думку профспілок), що «уряди Республіки Корея і США, приймаючи рішення про виведення американських військ, залишились байдужі до долі трудящих».

То, може, декому слід було раніше подумати про перспективи подібного «антиімперіалістичного» руху?

ПРО ШКІДЛИВІСТЬ ДИПЛОМІВ

Поговоримо про небезпечність і шкідливість дипломів. Зокрема — радянських. Або тих, які видаються державами, що утворились на терені колишнього СРСР. Саме до них надзвичайно пильно придивляються сьогодні «кадровики» по всій Кубі. Адже, згідно з ледь прихованою там думкою, юнаки та дівчата, які навчалися у нас, — це потенційні (а може, й активні) дисиденти, оскільки пройшли в тутешніх вузах (і на мітингах) повний курс «розкладу соціалізму». Результат: кубинські студенти побоюються повертатися на острів Свободи. Оскільки, згідно з їхньою інформацією, багатьох з них вдома не включають до списків по працевлаштуванню, а направляють «добровільними» чорноробами на цукрові плантації та інші сільгоспроботи.

ЗАКОН УКРАЇНИ

ПРО ЄДИНИЙ МИТНИЙ ТАРИ

Розділ I. ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 1. Мета Закону

Визначений цим Законом порядок формування та застосування Єдиного митного тарифу України при ввезенні на митну територію України та вивезенні за межі цієї території товарів та інших предметів встановлюється з метою обкладення митом зазначених товарів та інших предметів.

Стаття 2. Чинність Закону

Сферою дії цього Закону є єдина митна територія України.

Митне обкладення на території спеціальних митних зон регулюється цим Законом, іншими законами України та міжнародними договорами, які встановлюють спеціальний правовий режим цих зон у кожному окремому випадку.

Єдиний митний тариф України, зміни та доповнення до нього мають бути офіційно опубліковані у загальнодоступних засобах масової інформації не пізніш як за 45 днів до дати введення їх у дію. В разі якщо зазначені документи не будуть офіційно опубліковані, вони чинності не набирають. Якщо зазначені документи будуть опубліковані невчасно, датою набрання чинності буде вважатися 46-й день з моменту офіційної публікації. Офіційною публікацією вважається публікація в періодичному офіційному виданні Верховної Ради України або Кабінету Міністрів України. Датою офіційної публікації вважається дата фактичного виходу у світ відповідного номера цього видання.

Стаття 3. Єдиний митний тариф України

Єдиний митний тариф України — це систематизований звід ставок мита, яким обкладаються товари та інші предмети, що ввозяться на митну територію України або вивозяться за межі цієї території.

Єдиний митний тариф України визначається згідно з цим Законом та міжнародними договорами України.

Єдиний митний тариф України встановлює на єдиній митній території України обкладення митом предметів, що ввозяться на митну територію України або вивозяться з цієї території.

Єдиний митний тариф України базується на міжнародно визнаних нормах і розвивається у напрямі максимальної відповідності до загальноприйнятих у міжнародній практиці принципів і правил митної справи.

Ставки Єдиного митного тарифу України є єдиними для всіх суб'єктів зовнішньоекономічної діяльності незалежно від форм власності, організації господарської діяльності та територіального розташування, за винятком випадків, передбачених законами України та її міжнародними договорами.

Єдиний митний тариф затверджується Верховною Радою України за поданням Кабінету Міністрів України.

Стаття 4. Обкладення митом товарів та інших предметів, що переміщуються через митний кордон України

Товари та інші предмети, що ввозяться на митну територію України і вивозяться за межі цієї території, підлягають обкладенню митом, якщо інше не передбачено цим Законом.

Стаття 5. Митно-тарифна рада України

З метою розроблення пропозицій з питань митно-тарифної політики та врахування при цьому інтересів суб'єктів зовнішньоекономічної діяльності і держави в цілому при Кабінеті Міністрів України діє Митно-тарифна рада.

На Митно-тарифну раду покладається:

— розроблення пропозицій щодо основних напрямів митно-тарифної політики України, включаючи пропозиції про встановлення, скасування або зміну митних ставок, надання тарифних пільг і преференцій, а також про зміни в номенклатурі Єдиного митного тарифу України;

— підготовка та розгляд проектів законодавчих актів України і міжнародних договорів України щодо митно-тарифного регулювання;

— розроблення заходів, спрямованих на захист українського ринку при ввезенні на митну територію України і вивезенні за межі цієї території товарів.

Функції робочого апарату Митно-тарифної ради здійснює Державний митний комітет України.

Положення про Митно-тарифну раду та її склад затверджується Кабінетом Міністрів України.

Розділ II. МИТО ТА ЙОГО ВИДИ

Стаття 6. Мито

Мито, що стягується митницею, являє собою податок на товари та інші предмети, які переміщуються через митний кордон України.

Стаття 7. Види і ставки мита

В Україні застосовуються такі види мита:

— адвалерне, що нараховується у відсотках до митної вартості товарів та інших предметів, які обкладаються митом;

— специфічне, що нараховується у встановленому грошовому розмірі на одиницю товарів та інших предметів, які обкладаються митом;

— комбіноване, що поєднує обидва ці види митного обкладення.

Встановлення пільг та зміна ставок мита, в тому числі на предмети особистого користування, здійснюється Верховною Радою України за поданням Кабінету Міністрів України.

Забороняється застосовувати інші види мит, крім тих, що встановлені цим Законом.

Стаття 8. Ввізне мито

Ввізне мито нараховується на товари та інші предмети при їх ввезенні на митну територію України.

Ввізне мито є диференційованим:

— до товарів та інших предметів, що походять з держав, які входять разом з Україною до митних союзів або утворюють з нею спеціальні митні зони, і в разі встановлення будь-якого спеціального преференційного митного режиму згідно з міжнародними договорами за участю України, а також до товарів та інших предметів, що походять з країн, що розвиваються, застосовуються преференційні ставки ввізного мита, передбачені Єдиним митним тарифом України;

— до товарів та інших предметів, що походять з країн або економічних союзів, які користуються на Україні режимом найбільшого сприяння, котрий означає, що іноземні суб'єкти господарської діяльності цих країн або союзів мають пільги щодо мит, за винятком випадків, коли зазначені мита та пільги щодо них встановлюються в рамках спеціального преференційного митного режиму, застосовуються пільгові ставки ввізного мита, передбачені Єдиним митним тарифом України;

— до решти товарів та інших предметів застосовуються повні (загальні) ставки ввізного мита, передбачені Єдиним митним тарифом України.

Стаття 9. Вивізне мито

Вивізне мито нараховується на товари та інші предмети при їх вивезенні за межі митної території України.

Вивізне мито нараховується за ставками, передбаченими Єдиним митним тарифом України.

Стаття 10. Сезонне мито

На окремі товари та інші предмети може встановлюватися сезонне ввізне і вивізне мито на строк не більше чотирьох місяців з моменту їх встановлення.

Стаття 11. Особливі види мита

В окремих випадках при ввезенні на митну територію України і вивезенні за межі цієї території товарів незалежно від інших видів мит можуть застосовуватися:

— спеціальне мито;

— антидемпінгове мито;

— компенсаційне мито.

Стаття 12. Спеціальне мито

Спеціальне мито застосовується:

— як захисний захід, якщо товари ввозяться на митну територію України у таких кількостях або на таких умовах, які завдають чи загрожують завдати шкоди вітчизняним виробникам подібних або безпосередньо конкуруючих товарів;

— як запобіжний захід щодо учасників зовнішньоекономічної діяльності, які порушують загальнодержавні інтереси в цій галузі, а також як засіб для припинення недобросовісної конкуренції у випадках, що визначаються законами України;

— як захід у відповідь на дискримінаційні дії та (чи) недружні дії з боку іноземних держав проти України або у відповідь на дії окремих країн та їх союзів, які обмежують здійснення законних прав та інтересів суб'єктів зовнішньоекономічної діяльності України.

Ставка спеціального мита встановлюється в кожному окремому випадку.

Стаття 13. Антидемпінгове мито

Антидемпінгове мито застосовується у випадках:

— ввезення на митну територію України товарів за ціною, істотно нижчою за їх конкурентну ціну в країні експорту на момент цього експорту, якщо таке ввезення завдає чи загрожує завдати шкоди вітчизняним виробникам подібних чи безпосередньо конкуруючих товарів або перешкоджає організації чи розширенню виробництва подібних товарів в Україні;

— вивезення за межі митної території України товарів за ціною, істотно нижчою за ціни інших експортерів подібних або безпосередньо конкуруючих товарів на момент цього вивезення, якщо таке вивезення завдає чи загрожує завдати шкоди загальнодержавним інтересам України.

Ставка антидемпінгового мита не може перевищувати різниці між конкурентною оптовою ціною об'єкта демпінгу в країні експорту на момент цього експорту і заявленою ціною при його ввезенні на митну територію України або різниці між ціною об'єкта демпінгу з України і середньою ціною українського експорту подібних чи безпосередньо конкуруючих товарів на той же період часу.

Стаття 14. Компенсаційне мито

Компенсаційне мито застосовується у випадках:

— ввезення на митну територію України товарів, при виробництві або експорті яких прямо чи побічно використовувалася субсидія, якщо таке ввезення завдає чи загрожує завдати шкоди вітчизняним виробникам подібних чи безпосередньо конкуруючих товарів або перешкоджає організації чи розширенню виробництва подібних товарів в Україні;

— вивезення за межі митної території України товарів, при виробництві або експорті яких прямо чи побічно використовувалася субсидія, якщо таке вивезення завдає або загрожує завдати шкоди державним інтересам України.

Ставка компенсаційного мита не може перевищувати виявленого розміру субсидій.

Стаття 15. Процедура застосування спеціального, антидемпінгового і компенсаційного мита

Для встановлення фактів, що дають підстави до застосування спеціального, антидемпінгового і компенсаційного мита, проводиться розслідування.

Розслідування проводиться Міністерством зовнішньоекономічних зв'язків за заявою українських або іноземних заінтересованих державних органів, підприємств, організацій, а також з ініціативи Митно-тарифної ради України.

За результатами розслідування на підставах, передбачених у статтях 12, 13 і 14 цього Закону, застосовується спеціальне, антидемпінгове або компенсаційне мито.

Стаття 16. Митна вартість

Нарахування мита на товари та інші предмети, що підлягають митному обкладенню, провадиться на базі їх митної вартості, тобто ціни, яка фактично сплачена або підлягає сплаті за них на момент перетину митного кордону України. При визначенні митної вартості до неї включаються ціна товару, зазначена в рахунку-фактурі, а також такі фактичні витрати, якщо їх не включено до рахунку-фактури:

— на транспортування, навантаження, розвантаження, перевантаження та страхування до пункту перетину митного кордону України;

— комісійні та брокерські;

— плата за використання об'єктів інтелектуальної власності, що належать до даних товарів та інших предметів і повинна бути сплачена імпортером (експортером) прямо або побічно як умова їх ввезення (вивезення).

При явній невідповідності заявленої митної вартості товарів та інших предметів вартості, що визначається відповідно до положень цієї статті, або у разі неможливості перевірки її обчислення, митні органи України визначають митну вартість послідовно на основі ціни на ідентичні товари та інші предмети, ціни на подібні товари та інші предмети, що діють у провідних країнах — експортерах зазначених товарів та інших предметів.

Стаття 17. Нарахування та сплата мита

Мито нараховується митним органом України відповідно до положень цього Закону і ставок Єдиного митного тарифу України, чинними на день подання митної декларації, і сплачується як у валюті України, так і в іноземній валюті, яку купує Національний банк України.

Мито вноситься до державного бюджету України.

При визначенні митної вартості і сплаті мита іноземна валюта пе... валюту У... Національ... який заст... рахунків ... мічних о... день пода... рації.

Мито с... органам У... товарів та... що пересі... родних ... зв'язку. ... відстрочк... сплати ми... Державни... том Украї...

Стаття ... країни по...

Краї... варів ... товари бу... лено або ... переробц...

Повніст... даний кра... кі товари...

а) кори... бути в ме... економіч...

б) росл... рощена н...

в) жив... ні в ній;

г) прод... ній від ж...

д) виро... ція ми... ськог...

е) ... промислу... лена у С... нами да... суднами, ... фрахтова...

є) вт... відході... виробн... ції, з... країні;

ж) тов... ній краї... дукції, з... «а» — «...

Пере... товарів ... жається ...

— де... класифі... позиції ... чи вироб... третіх к... тані дл...

— у ... них то... варт... як 50...

Не мо... достатн... такі тех...

— щ... рів під ... транспо...

— п... продажу ... (подріб... вання ... вання т...

— п... рації;

— з... (компон... одерж... теристи... няють ... дових.

Розді... ВІД... ТА...

Стат... сплати ...

Від ... ються:

а) тр... здійсн... народн... жів, ... також ... но-техн... споряд... доволь... необхід... експлу... вання ... проміж... дбані ... з лікві...

ПОСТАНОВА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Про введення в дію Закону України «Про єдиний митний тариф»

Верховна Рада України **постановляє:**

1. Ввести в дію Закон України «Про Єдиний митний тариф» з 1 березня 1992 року.

2. До приведення законодавства України у відповідність із Законом України «Про Єдиний митний тариф» чинні акти законодавства України застосовуються, оскільки вони не суперечать цьому Законові.

3. Доручити Кабінетові Міністрів України до 1 квітня 1992 року:

— розробити та подати на затвердження Верховній Раді України Єдиний митний тариф;

— привести рішення Уряду України у відповідність із Законом України «Про Єдиний митний тариф» і забезпечити перегляд та скасування міністерствами, державними комітетами і відомствами України їхніх нормативних актів, у тому числі інструкцій, що суперечать зазначеному Законові.

Голова Верховної Ради України
І. ПЛЮЩ

м. Київ
5 лютого 1992 року

...ИЙ МИТНИЙ ТАРИФ

значає, ... госпо- ... их кра- ... пільги ... м ви- ... мита ... станов- ... еціаль- ... митно- ... уються ... ого ми- ... м мит- ... ; ... з ін- ... овують- ... ставки ... обачені ... ом Ук-

...мито ... овуєть- ... предме- ... а межі ... аїни. ... ахову- ... ереда- ... им та-

...е мито ... та інші ... новлю- ... е і ви- ... е біль- ... момен-

...ві вида

...х при ... риторію ... а межі ... в неза- ... в мит ... я:

...мито; ...ито.

...ьне ми-

...астосо-

...хід, як- ... на мит- ... и у та- ... а таких ... чи за- ... ю віт- ... подіб- ... кон-

...хід що- ... ьноеко- ... які по- ... ржавні ... а та- ... піпинен- ... конку- ... о визна- ... раїни; ... ідь на ... та (чи) ... іноземь ... України ... окре- ... зів, які ... закон- ... суб'єк- ... омічної

...о мита ... ожному

Стаття 13. Антидемпінгове мито

Антидемпінгове мито застосовується у випадках:

— ввезення на митну територію України товарів за ціною, істотно нижчою за їх конкурентну ціну в країні експорту на момент цього експорту, якщо таке ввезення завдає чи загрожує завдати шкоди вітчизняним виробникам подібних чи безпосередньо конкуруючих товарів або перешкоджає організації чи розширенню виробництва подібних товарів в Україні;

— вивезення за межі митної території України товарів за ціною, істотно нижчою за ціни інших експортерів подібних або безпосередньо конкуруючих товарів на момент цього вивезення, якщо таке вивезення завдає чи загрожує завдати шкоди загальнодержавним інтересам України.

Ставка антидемпінгового мита не може перевищувати різниці між конкурентною оптовою ціною об'єкта демпінгу в країні експорту на момент цього експорту і заявленою ціною при його ввезенні на митну територію України або різниці між ціною об'єкта демпінгу з України і середньою ціною українського експорту подібних чи безпосередньо конкуруючих товарів на той же період часу.

Стаття 14. Компенсаційне мито

Компенсаційне мито застосовується у випадках:

— ввезення на митну територію України товарів, при виробництві або експорті яких прямо чи побічно використовувалася субсидія, якщо таке ввезення завдає чи загрожує завдати шкоди вітчизняним виробникам подібних чи безпосередньо конкуруючих товарів або перешкоджає організації чи розширенню виробництва подібних товарів в Україні;

— вивезення за межі митної території України товарів, при виробництві або експорті яких прямо чи побічно використовувалася субсидія, якщо таке вивезення завдає або загрожує завдати шкоди державним інтересам України.

Ставка компенсаційного мита не може перевищувати виявленого розміру субсидій.

Стаття 15. Процедура застосування спеціального, антидемпінгового і компенсаційного мита

Для встановлення фактів, що дають підстави до застосування спеціального, антидемпінгового і компенсаційного мита, проводиться розслідування.

Розслідування проводиться Міністерством зовнішньоекономічних зв'язків за заявою українських або іноземних заінтересованих державних органів, підприємств, організацій, а також з ініціативи Митно-тарифної ради України.

За результатами розслідування на підставах, передбачених у статтях 12, 13 і 14 цього Закону, застосовується спеціальне, антидемпінгове або компенсаційне мито.

Стаття 16. Митна вартість

Нарахування мита на товари та інші предмети, що підлягають митному обкладенню, провадиться на базі їх митної вартості, тобто ціни, яка фактично сплачена або підлягає сплаті за них на момент перетину митного кордону України. При визначенні митної вартості до неї включаються ціна товару, зазначена в рахунку-фактурі, а також такі фактичні витрати, якщо їх не включено до рахунку-фактури:

— на транспортування, навантаження, розвантаження, перевантаження та страхування до пункту перетину митного кордону України;

— комісійні та брокерські;

— плата за використання об'єктів інтелектуальної власності, що належать до даних товарів та інших предметів і повинна бути сплачена імпортером (експортером) прямо або побічно як умова їх ввезення (вивезення).

При явній невідповідності заявленої митної вартості товарів та інших предметів вартості, що визначається відповідно до положень цієї статті, або у разі неможливості перевірки її обчислення, митні органи України визначають митну вартість послідовно на основі ціни на ідентичні товари та інші предмети, ціни на подібні товари та інші предмети, що діють у провідних країнах — експортерах зазначених товарів та інших предметів.

Стаття 17. Нарахування та сплата мита

Мито нараховується митним органом України відповідно до положень цього Закону і ставок Єдиного митного тарифу України, чинними на день подання митної декларації, і сплачується як у валюті України, так і в іноземній валюті, яку купує Національний банк України.

Мито вноситься до державного бюджету України.

При визначенні митної вартості і сплаті мита іноземна валюта перераховується у валюту України за курсом Національного банку України, який застосовується для розрахунків по зовнішньоекономічних операціях і діє на день подання митної декларації.

Мито сплачується митним органам України, а стосовно товарів та інших предметів, що пересилаються в міжнародних поштових відправленнях, — підприємствам зв'язку. Порядок надання відстрочки та розстрочки сплати мита встановлюється Державним митним комітетом України.

Стаття 18. Визначення країни походження товарів

Краї[illegible] похо[illegible]ння товарів в[illegible]ається [illegible]аїна, де товари було повністю вироблено або піддано достатній переробці чи обробці.

Повністю виробленими в даній країні вважаються такі товари:

а) корисні копалини, видобуті в межах її території або економічної зони;

б) рослинна продукція, вирощена на її грунті;

в) живі тварини, вирощені в ній;

г) продукція, одержана в ній від живих тварин;

д) вироблена в ній продукція мисливського, рибальськог[illegible] морського [illegible]мислу;

е) [illegible]одукція [illegible]ського промислу, добута або вироблена у Світовому океані суднами даної країни, а також суднами, орендованими (зафрахтованими) нею;

є) вт[illegible]чинна [illegible] с[illegible]овина і відходи[illegible] є [illegible]льтатом виробни[illegible] та і[illegible]их операцій, здійснюваних у даній країні;

ж) товари, вироблені в даній країні виключно з продукції, зазначеної в пунктах «а» — «є» цієї статті.

Переробка або обробка товарів у даній країні вважається достатньою, якщо:

— декларовані товари класифікуються в тарифній позиції іншій, ніж матеріали чи вироби, що походять з третіх країн і були використані для їх виготовлення;

— у вартості декларованих товарів частка доданої варт[illegible] становит[illegible] менш як 50 [illegible]дсотків.

Не можуть визнаватися як достатня переробка товарів такі технологічні операції:

— щодо схоронності товарів під час їх зберігання чи транспортування;

— підготовка товарів до продажу і транспортування (подрібнення партії, формування відправлень, сортування та переупакування);

— прості складальні операції;

— змішування товарів (компонентів) без надання одержаній продукції характеристик, що істотно відрізняють її від вихідних складових.

Розділ III. ЗВІЛЬНЕННЯ ВІД СПЛАТИ МИТА, ТАРИФНІ ПІЛЬГИ ТА ПРЕФЕРЕНЦІЇ

Стаття 19. Звільнення від сплати мита

Від сплати мита звільняються:

а) транспортні засоби, що здійснюють регулярні міжнародні перевезення вантажів, багажу та пасажирів, а також предмети матеріально-технічного постачання і спорядження, паливо, продовольство та інше майно, необхідне для їх нормальної експлуатації на час перебування в дорозі, в пунктах проміжної зупинки або придбані за кордоном у зв'язку з ліквідацією аварії (поломки) даних транспортних засобів;

б) предмети матеріально-технічного постачання та спорядження, паливо, сировина для промислової переробки, продовольство та інше майно, що вивозиться за межі митної території України для забезпечення виробничої діяльності українських та орендованих (зафрахтованих) українськими підприємствами і організаціями суден, які ведуть морський промисел, а також продукція їх промислу, що ввозиться на митну територію України;

в) валюта України, іноземна валюта та цінні папери;

г) товари та інші предмети, що підлягають оберненню у власність держави у випадках, передбачених законами України;

д) товари та інші предмети, що стали в результаті пошкодження до пропуску їх через митний кордон України непридатними до використання як вироби або матеріали;

е) предмети, що ввозяться в Україну для офіційного і особистого користування або вивозяться за кордон організаціями та особами, які відповідно до міжнародних договорів України та законів України користуються правом безмитного ввезення в Україну та безмитного вивезення з України таких предметів;

є) товари та інші предмети, які походять з митної території України і ввозяться назад на цю територію без обробки або переробки, а також товари та інші предмети іноземного походження, які вивозяться назад за межі митної території України без обробки або переробки;

ж) товари та інші предмети, що знову ввозяться на митну територію України і походять з іншої території, які були оплачені митом при первісному ввезенні на митну територію України та тимчасово вивозились за її межі;

з) товари та інші предмети, що знову вивозяться за межі митної території України і походять з цієї території, які були оплачені митом при первісному ввезенні за межі митної території України та тимчасово ввозились на цю територію;

и) інші товари та інші предмети, що визначаються законами України.

Стаття 20. Зниження рівня митного обкладення

Допускається зниження ставок мита при ввезенні на митну територію України та вивезенні за межі цієї території товарів та інших предметів:

а) відремонтованих та раніше ввезених на митну територію України або вивезених за межі цієї території;

б) пошкоджених до пропуску їх через митний кордон України, але придатних для використання як вироби або матеріали;

в) в інших випадках, що визначаються законами України.

Стаття 21. Обкладення митом при перетині кордону спеціальних митних зон

Допускається безмитне ввезення та вивезення або пільгове обкладення митом товарів, які:

— ввозяться у спеціальні митні зони на території України для кінцевого споживання в цих зонах;

— вивозяться із спеціальних митних зон для споживання за межами митної території України та походять з них зон;

— вивозяться із спеціальних митних зон на митну територію України та походять з цих зон.

Розмір пільг, передбачених цією статтею і порядок їх надання встановлюються Верховною Радою України згідно з законами України про спеціальні митні зони шляхом прийняття окремого закону для кожної з таких зон.

Стаття 22. Тарифні преференції

Допускається встановлення преференцій щодо ставок Єдиного митного тарифу України у вигляді звільнення від обкладення митом, зниження ставок мита або встановлення квот на преференційне ввезення щодо товарів та інших предметів, які:

— походять з держав, що утворюють разом з Україною митний союз або зону вільної торгівлі;

— походять з країн, що розвиваються і користуються Загальною системою преференцій;

— обертаються в прикордонній торгівлі.

Стаття 23. Умовно-безмитне ввезення і вивезення

Товари та інші предмети, що тимчасово ввозяться на митну територію України і призначені до зворотного вивезення за її межі у встановлені строки у незмінному стані або відремонтованому вигляді, а також товари та інші предмети, що тимчасово вивозяться за межі митної території України та призначені до зворотного ввезення на цю територію у встановлені строки у незмінному стані, пропускаються через митний кордон України без сплати мита. Строки умовно-безмитного ввезення та вивезення визначаються Митним кодексом України.

Стаття 24. Повернення мита

Мито, сплачене за товари, ввезені на митну територію України для складання, монтажу, переробки або обробки з подальшим зворотним вивезенням протягом одного року, може бути повністю або частково повернуто власнику товарів при їх вивезенні за межі митної території України та пред'явленні свідоцтв про використання цих товарів для цілей, зазначених у цій статті.

Стаття 25. Повернення надміру стягненого та стягнення недобраного мита

Сума надміру стягненого мита підлягає поверненню власникові товарів та інших предметів на його вимогу протягом одного року з моменту митного оформлення.

Мито, не сплачене у строки, на які було надано відстрочку та розстрочку сплати, а так само не сплачене в результаті інших дій, що спричинили його недобір, стягується за розпорядженням митних органів України у безспірному порядку.

Своєчасно не сплачене мито стягується за весь час заборгованості бюджету з нарахуванням пені в розмірі 0,2 відсотка суми недоїмки за кожний день прострочки, включаючи день сплати.

Розділ IV. ЗАКЛЮЧНІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 26. Міжнародні договори України

Якщо міжнародним договором України встановлено інші правила, ніж ті, що містяться у цьому Законі та інших актах законодавства України про митний тариф, то застосовуються правила міжнародного договору.

Президент України Л. КРАВЧУК

м. Київ
5 лютого 1992 року

...ОВА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

...ведення в дію Закону України ... Єдиний митний тариф»

...України ... кон Ук- ... 992 ро- ... законо- ... ідповід- ... України ... тариф» ... тва Ук- ... ся, ос-

кільки вони не суперечать цьому Законові.

3. Доручити Кабінетові Міністрів України до 1 квітня 1992 року:

— розробити та подати на затвердження Верховній Раді України Єдиний митний тариф;

— привести рішення Уряду України у відповідність із Законом України «Про Єдиний митний тариф» і забезпечити перегляд та скасування міністерствами, державними комітетами і відомствами України їхніх нормативних актів, у тому числі інструкцій, що суперечать зазначеному Законові.

Голова Верховної Ради України І. ПЛЮЩ

м. Київ
5 лютого 1992 року

Протягом ос... трьох Всеукраї... та авторської ... більше 150 чол... лося це єдине ... то, про яке за... «Оберіг» при... Югославії, Чех... країн. Щиро і ... діаспора із СІ... визнання авто... заслужений ав... перше — дире... чанин Олексій ... народних депу...

Звичайно, я ... вати, нібито п... виникало яких... і в кожній ро... но бачити гол... суспільстві, ві... інських кобзар...

...тались до вла... забутими тради... авторів пісень ... Марії Бурмаки... кальчука, Вас... багатьох інших... давало підстав... ну справу, як... як кажуть, фе... фестиваль!

В грудні ми... зустріч-розмова... ли участь музи... торських пісен... ка. Після дво... створена нова ... фестивалю у Л... на 1992 року. ... тивало надісл... ком Луцької ... обласне управ... ла про свої пл... ведені нового ... згоду стати сп... станція «Свобо... раїнська годин... «Голос Україн... лерадіомовні ... ведення цього ... сторінок газети ... пор перемоги» ... — з Парижа. ... «Голосу Украї... лютого 1992 р... український те... езії та авторсь... чайно, про все... була якась не... просто, щоб ви... но.

І раптом... ... березня 1992 ... Ради народних... «Оберіг-92», в ... фестиваль, орг... фестивалю. Те... відуючий відді... лода Волинь» ... проведення св... року.

Щоб проясн... коли одна дир... створється д... до голови вик... толія Похи.

— Між міс... ством «Світ», ... укладена угод... на 1991 рік, — ... З нашого боку ... чого не можн... Ми запрошува... відмовився при... мі проводити ...

В розмові ... Луцького міс... вияснилося, що ... лю у місті вже ... ріг», яке займа...

— Ми не зб... водити фестива...

— Але виклю... Радою. Вона ... на, а не прива... тива проведен... ку, а колишнь...

Ось ми вже ... завтра, якщо ... підкличимо... ... таки ініціатор...

ГОЛОС України

ється у
за курсом
у України;
я для роз-
іньоеконо-
і діє на
ної декла-

я митним
стосовно
предметів,
в міжна-
відправ-
риємствам
надання
озстрочки
овлюється
м коміте-

изначення товарів

ння то-
аїна, де
ію вироб-
достатній
бці.
іеними в
ються та-

іни, видо-
иторії або

укція, ви-

вирощe-

ржана в
н;
й продук-
рибаль-
мислу;
ського
бо вироб-
кеані суд-
а також
ними (за-

овина і
льтатом
их опера-
у даній

лені в да-
ю з про-
пунктах
ті.
обробка
їні вва-
ю, якщо:
товари
тарифній
матеріали
ходять з
викорис-
ння;
кларова-
доданої
менш

ватися як
а товарів
перації:
сті това-
ання чи

оварів до
ртування
форму-
сорту-
ання);
льні опе-

товарів
надання
ії харак-
ю відріз-
их скла-

**НЕННЯ
ИТА,
ГИ ТА
ЦІІ**

іення від

звільня-

соби, що
ні між-
я ванта-
жирів, а
атеріаль-
чання і
, про-
майно,
рмальної
перебу-
пунктах
або при-
зв'язку
(полом-

ки) даних транспортних засобів;

б) предмети матеріально-технічного постачання та спорядження, паливо, сировина для промислової переробки, продовольство та інше майно, що вивозиться за межі митної території України для забезпечення виробничої діяльності українських та орендованих (зафрахтованих) українськими підприємствами і організаціями суден, які ведуть морський промисел, а також продукція їх промислу, що ввозиться на митну територію України;

в) валюта України, іноземна валюта та цінні папери;

г) товари та інші предмети, що підлягають оберненню у власність держави у випадках, передбачених законами України;

д) товари та інші предмети, що стали в результаті пошкодження до пропуску їх через митний кордон України непридатними до використання як вироби або матеріали;

е) предмети, що ввозяться в Україну для офіційного і особистого користування або вивозяться за кордон організаціями та особами, які відповідно до міжнародних договорів України та законів України користуються правом безмитного ввезення в Україну та безмитного вивезення з України таких предметів;

є) товари та інші предмети, які походять з митної території України і ввозяться назад на цю територію без обробки або переробки, а також товари та інші предмети іноземного походження, які вивозяться назад за межі митної території України без обробки або переробки;

ж) товари та інші предмети, що знову ввозяться на митну територію України і походять з іншої території, які були оплачені митом при первісному ввезенні на митну територію України та тимчасово вивозились за її межі;

з) товари та інші предмети, що знову вивозяться за межі митної території України і походять з цієї території, які були оплачені митом при первісному вивезенні за межі митної території України та тимчасово ввозились на цю територію;

и) інші товари та інші предмети, що визначаються законами України.

Стаття 20. Зниження рівня митного обкладення

Допускається зниження ставок мита при ввезенні на митну територію України та вивезенні за межі цієї території товарів та інших предметів:

а) відремонтованих та раніше ввезених на митну територію України або вивезених за межі цієї території;

б) пошкоджених до пропуску їх через митний кордон України, але придатних для використання як вироби або матеріали;

в) в інших випадках, що визначаються законами України.

Стаття 21. Обкладення митом при перетині кордону спеціальних митних зон

Допускається безмитне ввезення та вивезення або пільгове обкладення митом товарів, які:

— ввозяться у спеціальні митні зони на території України для кінцевого споживання в цих зонах;

— вивозяться із спеціальних митних зон для споживання за межами митної території України та походять з цих зон;

— вивозяться із спеціальних митних зон на митну територію України та походять з цих зон.

Розмір пільг, передбачених цією статтею і порядок їх надання встановлюються Верховною Радою України згідно з законами України про спеціальні митні зони шляхом прийняття окремого закону для кожної з таких зон.

Стаття 22. Тарифні преференції

Допускається встановлення преференцій щодо ставок Єдиного митного тарифу України у вигляді звільнення від обкладення митом, зниження ставок мита або встановлення квот на преференційне ввезення щодо товарів та інших предметів, які:

— походять з держав, що утворюють разом з Україною митний союз або зону вільної торгівлі;

— походять з країн, що розвиваються і користуються Загальною системою преференцій;

— обертаються в прикордонній торгівлі.

Стаття 23. Умовно-безмитне ввезення і вивезення

Товари та інші предмети, що тимчасово ввозяться на митну територію України і призначені до зворотного вивезення за її межі у встановлені строки у незмінному стані або відремонтованому вигляді, а також товари та інші предмети, що тимчасово вивозяться за межі митної території України та призначені до зворотного ввезення на цю територію у встановлені строки у незмінному стані, пропускаються через митний кордон України без сплати мита. Строки умовно-безмитного ввезення та вивезення визначаються Митним кодексом України.

Стаття 24. Повернення мита

Мито, сплачене за товари, ввезені на митну територію України для складання, монтажу, переробки або обробки з подальшим зворотним вивезенням протягом одного року, може бути повністю або частково повернуто власнику товарів при їх вивезенні за межі митної території України та пред'явленні свідоцтв про використання цих товарів для цілей, зазначених у цій статті.

Стаття 25. Повернення надміру стягненого та стягнення недобраного мита

Сума надміру стягненого мита підлягає поверненню власникові товарів та інших предметів на його вимогу протягом одного року з моменту митного оформлення.

Мито, не сплачене у строки, на які було надано відстрочку та розстрочку сплати, а так само не сплачене в результаті інших дій, що спричинили його недобір, стягується за розпорядженням митних органів України у безспірному порядку.

Своєчасно не сплачене мито стягується за весь час заборгованості бюджету з нарахуванням пені в розмірі 0,2 відсотка суми недоїмки за кожний день прострочки, включаючи день сплати.

Розділ IV. ЗАКЛЮЧНІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 26. Міжнародні договори України

Якщо міжнародним договором України встановлено інші правила, ніж ті, що містяться у цьому Законі та інших актах законодавства України про митний тариф, то застосовуються правила міжнародного договору.

**Президент України
Л. КРАВЧУК**

м. Київ
5 лютого 1992 року

На перехрестях культури

«Оберіг-92»: конфліктна ситуація

Протягом останніх років Луцьк став центром трьох Всеукраїнських фестивалів співаної поезії та авторської пісні «Оберіг», в яких взяло участь більше 150 чоловік. Власне, на Волині і народилося це єдине на Україні авторське пісенне свято, про яке заговорили в багатьох країнах світу. «Оберіг» приймав співаків і гостей з Польщі, Югославії, Чехо-Словаччини, Німеччини та інших країн. Щиро і тепло вітала учасників фестивалів діаспора із США, Канади, Франції. Одне слово, визнання авторського пісенного свята принесло заслужений авторитет і його організаторам. Найперше — дирекції фестивалю, яку очолював лучанин Олексій Левченко, Луцькій міській Раді народних депутатів, яка підтримувала ці свята.

Звичайно, я далекий від того, щоб стверджувати, нібито під час проведення концертів не виникало якихось проблем чи непорозумінь. Як і в кожній роботі — всяко буває. Тільки потрібно бачити головне. А воно в тому, що всі ці фестивалі підіймали національний дух в нашому суспільстві, відроджували славні традиції українських кобзарів. Ми якось всі по-новому повертались до власної культури авторською піснею, забутими традиціями. Волинь відкрила нові імена авторів пісень та їх виконавців — Ігоря Жука, Марії Бурмаки, Ольги Богомолець, Олега Покальчука, Василя Жданкіна, Едуарда Драча та багатьох інших. Все це організаторам фестивалю давало підставу думати, що роблять вони корисну справу, яку варто продовжувати і далі. І, як кажуть, фестиваль закінчився — нехай живе фестиваль!

В грудні минулого року у Луцьку відбулася зустріч-розмова за «круглим столом», в якій взяли участь музикознавці, режисери, виконавці авторських пісень з Києва, Львова, Коломиї, Луцька. Після дводенних дискусій була розроблена і створена нова творча концепція по проведенню фестивалю у Луцьку «Оберіг-92» з 8 по 12 липня 1992 року. А вже через місяць дирекція фестивалю надіслала листи в облвиконком, виконком Луцької міської Ради народних депутатів, обласне управління культури, в яких повідомляла про свої плани, запрошувала сприяти в проведенні нового пісенного свята на Волині. Дали згоду стати співорганізаторами фестивалю радіостанція «Свобода» з Мюнхена, «Сансет» — «Українська година» з Манчестера, редакція газети «Голос України» й інші друковані видання та телерадіомовні компанії. Про підготовку до проведення цього пісенного свята повідомили із своїх сторінок газети «Наше слово» — з Варшави, «Прапор перемоги» — з Мюнхена, «Українське слово» — з Парижа. Олексій Левченко дав інтерв'ю для «Голосу України», яке друкувалося в газеті 15 лютого 1992 року. Як бачимо, розголос про Всеукраїнський телевізійний фестиваль співаної поезії та авторської пісні пішов по всьому світу. Звичайно, про все це знали керівники Луцька. Коли була якась незгода чи невдоволення, то дуже просто, щоб висловити. Все було тихо і спокійно.

І раптом... Справді, це було несподівано. 26 березня 1992 року виконком Луцької міської Ради народних депутатів виносить рішення про «Оберіг-92», в якому затвердив положення про фестиваль, організаційний комітет та дирекцію фестивалю. Тепер художнім керівником став завідуючий відділом культури обласної газети «Молода Волинь» Василь Ворон. Визначено термін проведення свята — з 11 по 14 червня цього року.

Щоб прояснити таку ось непросту ситуацію, коли одна дирекція вже готує фестиваль і тут же створюється друга, я звернувся за роз'ясненням до голови виконкому Луцької міської Ради Анатолія Похи.

— Між міськвиконкомом і приватним товариством «Світ», яке очолює Олексій Левченко, була укладена угода на проведення фестивалю тільки на 1991 рік, — пояснив Анатолій Андрійович. — З нашого боку були виконані усі умови договору, чого не можна сказати про товариство «Світ». Ми запрошували Левченка для розмови, але він відмовився прийти. Я вважаю, що приватній фірмі проводити такі фестивалі не під силу.

В розмові із завідуючим відділом культури Луцького міськвиконкому Юрієм Войнаровським виявилося, що для проведення нового фестивалю у місті вже створено мале підприємство «Оберіг», яке займатиметься цим питанням.

— Ми не збираємося забороняти Левченку проводити фестиваль, — сказав завідуючий відділом. — Але виключне право повинно бути за міською Радою. Вона визначає місце і строки проведення, а не приватна фірма. Тим більше, що ініціатива проведення таких свят належить не Левченку, а колишньому обкому комсомолу.

Ось ми вже і комсомол взяли під свій захист, завтра, якщо буде з цього вигода, обком партії підключимо... Бо, якщо говорити, а хто ж все-таки ініціатор проведення таких фестивалів, то, вибачте, на Волині — повна чехарда. Звернемося до таких фактів. У листі начальника обласного управління культури Володимира Денисюка на ім'я міністра культури України сказано так: «Дирекцію фестивалю «Оберіг-92» доручено очолити завідуючому відділом культури газети «Молода Волинь» Ворону В. О., що був ініціатором фестивалю, автором сценаріїв, режисером і ведучим двох попередніх фестивалів «Оберіг-89», «Оберіг-90». У міській газеті «Народна трибуна» — дещо інше: «...фестиваль започаткував тоді обком комсомолу і був організатором фестивалю в 1989 і 1990 роках». В незалежній обласній газеті «Волинь» все навпаки: «Чотири роки тому з ініціативи лучанина Олексія Левченка народився чудовий захід — проведення Всеукраїнського телевізійного фестивалю співаної поезії та авторської пісні «Оберіг». Хто з них пише правду? З досвіду знаю, що в деяких газетах Волині не все те, що написано, правда. Тому я і звернувся до лучанина Олега Покальчука, який справді стояв біля витоків цього фестивалю, був його учасником і лауреатом. Ось його слова:

— Не можна це приписувати одній людині чи одній організації. Час примусив людей шукати щось нове, що сприяло б в ті роки пробудженню української духовності, національної культури. У створенні саме такого фестивалю брали участь і обком комсомолу, і міськвиконком, і Василь Ворон, і Олексій Левченко, який має хист до організаційно-комерційної роботи. Для керівника фестивалю — це головна робота. Щодо того, що міська Рада встановлює монопольне право на проведення фестивалів, вважаю це помилкою. Державна влада не повинна контролювати духовності. В такому випадку ми знову прийдемо до того, що було: будемо узгоджувати, хто може бути учасником фестивалю, яку пісню він повинен виконувати. Унікальність фестивалю в українському житті — його недержавність. Опіка влади над фестивалем — пропаща справа.

Знаю особисто журналіста Василя Ворона, якого глибоко поважаю. Безперечно, він був одним з ініціаторів створення авторських пісенних свят «Оберіг». Що він може сказати сьогодні, коли виконком міської Ради призначив його директором фестивалю «Оберіг-92»?

— Ми починали ці фестивалі разом з Олексієм Левченком, який був директором першого, другого і третього пісенних свят, — відповів Василь Олександрович. — Мене зараз поставили в незручне становище. Але «Оберіг-92» повинен відбутися. Треба нарешті надати йому статусу офіційного республіканського фестивалю. Тільки про це варто було подумати значно раніше.

Повністю поділяю думку Василя Ворона. Міська Рада, якщо вона хотіла, щоб монопольне право на проведення таких фестивалів було тільки в неї, повинна була заявити ще торік.

Звичайно, зараз головне — чи буде фестиваль «Оберіг-92»? Яким він буде? Це питання повинна була прояснити прес-конференція, яку для журналістів преси і телебачення провів на днях Олег Максимович. Про неї дізнався з газети «Народна трибуна». Керівники Луцького міськвиконкому, знаючи, що спонсора фестивалю «Оберіг-92» газету Верховної Ради України «Голос України» цікавлять ці питання, чомусь не вважали за потрібне запросити власкора газети на прес-конференцію, як це робиться в усьому цивілізованому світі. Правда, ми тільки стали на шлях цивілізації... Отже, використаю кілька слів з друкованого матеріалу газети «Народна трибуна», де Левченку у вину ставиться те, що він, мовляв, «не вважав за потрібне вказати, що організатором фестивалю є міськвиконком, а не якась приватна фірма». І далі резюме Олега Максимовича: «З такою ситуацією ми миритися не могли, адже такий фестиваль повинен проводитися на рівні органів влади».

Зрештою, а хто сказав, що приватна фірма не може проводити фестивалю? Чому це керівник обласного управління культури вважає, що «виключне право» у затвердженні оргкомітету фестивалю і строках його проведення належить тільки міській Раді? А яка різниця між тим, що колись це «право» належало обкому чи міськкому партії? Не можемо, ніяк не можемо відійти від стереотипів минулого. Так і хочеться декому грюкнути кулаком по столі і подати команду: «Буде так, як я сказав!».

Що ж все-таки буде з фестивалем? Найпростіше сказати: «Поживемо — побачимо». Тільки само пісенне свято до нас не прийде. То поки ще не пізно, може, варто відкинути всі дріб'язкові непорозуміння, незгоди та образи, яких і так вистачає в нашому житті, а об'єднатися. Ділити нам нічого.

Один «Оберіг» — на всю Україну.

**Богдан БЕРЕКЕТА,
власний кореспондент «Голосу України».**
Луцьк.

ОРГАНІЗАЦІЯ УКЛАДАЄ ДОГОВОРИ

на поставку комплекту техніки для будівництва доріг.

До комплекту входить: 17 автомобілів КамАЗ — самоскиди; 3 екскаватори 1,75 куб. м; автокран «Івановець»; скрепери, трактори-тягачі, мотокатки, бульдозери; КамАЗ — бетономішалки, КамАЗ — бітумовози; асфальтоукладчик; канавокопач, бензовоз, вахтовий автобус; трейлер, автогрейдер, автонавантажувач; УАЗ-469.

ВСЬОГО 43 НАЙМЕНУВАННЯ ТЕХНІКИ. ЦІНА КОМПЛЕКТУ — 65 МЛН. КРБ. ДОВІДКИ ПО ТЕЛЕФОНУ: 8-04744-5-51-80 з 14-ї до 18-ї години.

КОЛОМИЙСЬКИЙ «АРГОБУД»

БРИГАДИ ВИСОКОКВАЛІФІКОВАНИХ РОБІТНИКІВ

ВИКОНУЮТЬ

будівельно-монтажні та ремонтно-будівельні роботи в межах України.

Роботи ведуться вахтовим методом «Під ключ».

Форма розрахунку безготівкова, в цінах 1992 року, але дешевше, ніж в аналогічних будівельних організаціях.

За домовленістю можливі інші форми розрахунку.

ЧЕКАЄМО ВАШИХ ЗАМОВЛЕНЬ

285200, Івано-Франківська область, м. Коломия-6, а/с 7; вул. Січових Стрільців, 102, «Аргобуд». Тел. 3-45-22.

Красилівський агрегатний завод Хмельницької області реалізує для організацій: верстак слюсарний, стелаж побутовий універсальний, лебідку ручну для автомобілістів, човен розбірний, котел водогрійний КС-ПСБ-16, більярд дитячий електронний, дитячий кулемет, дитячий автофургон.

Звертатися за адресою: 281500, м. Красилів Хмельницької області, Красилівський агрегатний завод.

Телефон: 2-35-03.

Брокеры фирмы «КОНТИНЕНТ-ЮГ» гарантируют реализацию вашего товара (КИЕВ, ХАРЬКОВ, КАЛИНИНГРАД, КРАСНОЯРСК, ВЛАДИВОСТОК).

ТЕЛЕФОН: (044) 543-48-52.

СЕРВИСНОЕ ПРЕДПРИЯТИЕ «ДИСКОНТ»

- *компьютеры АТ 286 (386) 486*
- *принтеры, мониторы — EGA, VGA*
- *материнские платы 86 (286) 300*
- *винчестеры от 20 до 320 мБт*
- *ксероксы фирмы* CANON
- *тонеры* CANON, RICON
- *факс-аппараты, термобумага*
- *калькуляторы CASIO, CITIZEN*
- *дискеты, коробки под дискеты*
- *кассеты, ленты к принтерам*

г. Симферополь
т. (8 — 0652) — 228—709
ф. (8—0652) — 228—709.

«ІНТЕРПОСТ ЛІМІТЕД»

пропонує для закупівлі за карбованці партії жіночих утеплених плащ-пальт різноманітних кольорів (Італія), жіночих кросівок, жіночих демісезонних пальт, спортивних костюмів, нижньої білизни (Китай).

м. Львів, контактний телефон 76-73-63.

«Альянс-Кредит Банк»

сообщает о продаже акций номинальной стоимостью 1000 РУБ. на общую сумму 50 МЛН. РУБЛЕЙ. ЗА СПРАВКАМИ ОБРАЩАТЬСЯ ПО АДРЕСУ: ул. САКСАГАНСКОГО, 93-Б, тел. 220-95-40.

Предприятие «Бармехмаш» изготавливает склады-модули, из легких металлоконструкций, предназначенные для хранения сельхозсырья, сельхозтехники, 16 бортовых автомашин, размещения ремонтных мастерских.

Для установки 2 кран-балок по 3,2 или 1 шт. 5 т предусмотрены консоли.

Габаритные размеры: ширина 18 м, длина по желанию, высота 4,6 или 8 м. Окна с обеих сторон по всей длине. Ворота раздвижные 4×4 м с калиткой, количество ворот по желанию.

Крыша и стены обшиваются профнастилом.

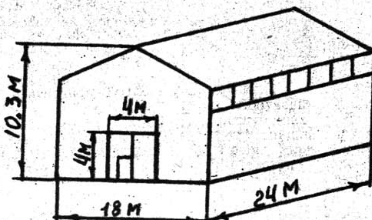

Типовой модуль Общий вид

Завод-изготовитель: 288601, Бар Винницкой обл., предприятие «Бармехмаш», тел. 30-82, 33-99.

ВНИМАНИЮ

руководителей предприятий, организаций, учреждений!

Министерство внешнеэкономических связей и торговли Украины совместно с Фондом развития внешнеэкономической деятельности Украины со **II квартала 1992 г.** начинает издание **«Информационного вестника».**

В «Вестнике» будут публиковаться информативные материалы о всех принимаемых законах и нормативных актах, регулирующих внешнеэкономическую деятельность в Украине, инструкции, положения с комментариями специалистов, аналитические и тематические обзоры по различным аспектам внешнеэкономической деятельности.

Периодичность выхода «Вестника» — 1 раз в квартал.

Для подписки на «Информационный вестник» необходимо перечислить **1580 руб.** (28% учтены) на **р/с 480301 в ОПЕРУ Республиканского АПБ «Украина» АК, МФО 300034.** Фонд развития внешнеэкономической деятельности Украины.

Заявку на подписку следует посылать письменно на бланке организации с указанием числа и номера платежного поручения по адресу: Киев-55, а/я 127.

Справки по тел.: 225-10-36, 224-46-18.

International Relations Summer School

Applications are being accepted now for a five-week intensive course in International Relations taught by scholars from Oxford University at the Prague College of the CEU from 3rd July to 10th August 1992. The programme will introduce young academics, government officials and politicians with a professional interest in international affairs to scholarship in International Relations relevant to their future careers.

Students from Belarus, Bulgaria, Czecho-Slovakia, Estonia, Hungary, Latvia, Lithuania, Poland, Rumania, Russia and Ukraine will attend daily lectures and small group tutorials in such subjects as International Law and Institutions, Strategic and Security Studies, International Political Economy, Comparative Political Systems and European Integration.

Applications accepted from any citizen and resident of the above countries who will be no more than 35 years of age on 1st July 1992. Students' travel, living and tuition expenses will be met by a grant from the CEU's Higher Education Support Programme (funded by the Soros Foundation) and the "Know-How" Fund of the British Foreign and Commonwealth Office.

For more information, Contact this address:

EDUCATIONAL ADVISING CENTER (room 246), 64 Volodimirska Street, Kiev State University Apply on Mondays, Thursdays from 14:00 to 17:00 and on Wednesdays, Fridays from 10:00 to 14:00.

(Applications due by 9 May 1992)

Жарт номера

Чи варто сміятися над таким життям, якщо сміх його продовжує!

Олександр ПЕРЛЮК.

Мал. Віктора КУДІНА.

СОЛІДАРНІСТЬ

Всьо чотко

Сержант Вовкозуб закінчував обхід своєї «території». Зібравши чималу данину від чорних, як халяви, неголених кавказців, котрі торгували щедрими дарами південного сонця, він шукав очима об'єкт, де можна було б закон застосувати і, як кажуть, службу показати. Об'єкт не забарився: в кутку коло кіоска притулилася благенька бабуся з нехитрим скарбом — цибулькою та часничком, розкладеними купками на перекинутому ящику.

— Що, штрафу закортіло за торгівлю у невстановленому місці, га?!

— Дак яка ж вона, теє, торгівля? Хіба ж кому зашкодило від того, що стара дурна баба винесла людям добрим оцей дріб'язок: цибульку й часничок до борщу, чи, мо, до чарки?

— Без патяканини! — насупився сержант. — Ще слово — й перекину ящика, а там і до протоколу добалакаєшся...

— Послушай, дарагой, тэбэ все мало! — втрутився найближчий кавказець смурного похмільного вигляду. — Зачэм бабку абижаешь? На, вазьми и пагуляй нэмного, атдахни!

Неголений швидко вклав купюру до Вовкозубової кишені і поплескав сержанта по спині.

— Чэловэк чэловэку друг, товарищ и брат, понял, да? — чорні очі смаглявого дивилися весело й глумливо.

— Дай Боже тобі здоров'я, соколику! — улесливо проспівала бабуся кавказцеві.— От тіко грошики ліпше віддав би бідній бабі, — мовила з докором.

— Палучы, бабуля, и ни в чем сэбэ нэ отказывай! — кинув і їй купюру, регочучи.— Бэдному памагает только багатый. Бэдный бэдному нэ памагает — нэчем! А камунызм — это когда всэ бэдные...

— Ну стара, ну меценат, постривайте ж! — скрегочучи зубами від люті, приниження та безсилля, бурмотів під ніс Вовкозуб, ганебно чимчикуючи подалі від капосного місця. В душі його зріли грона класової ненависті та гніву проти отих розбещених «дурними» грошима напівписьменних лобуряк, котрі паразитують на каторжній праці зацькованих жінок та дітей у далеких аулах.

— Чорти б вас забрали! — сержант від хвилювання нічого не помічав перед собою і ледве не гепнувся, зачепившись за якісь лантухи. То торгувала ще якась тітка.

— Що, тьотю,— загарчав Вовкозуб з перекошеною від люті пикою, — життя немає від отих? Грабують трудову людину з усіх боків: держава грабує, спекулянти грабують, влада кривдить! Проста людина вже не подужає жити, якщо не продасть останню городину. Нате, візьміть!

І Вовкозуб несподівано для самого себе витягнув з кишені четвертак, що обпікав йому бік.

— За що?! — зойкнула перелякана і спантеличена тітка.

— За те, що всі ми люди, тьотю, і всім нам треба жити. Чи то ви, чи я — всі ми однаково пролетарі в цій країні — люмпени. І без братської пролетарської солідарності нам аж ніяк не вижити поодинці. Ондечки у Польщі завдяки солідарності люди нині самі хазяї своєї долі, а в нас, одинаків, хазяї усяка погань. Тьху!

І, в захваті від своєї промови і шляхетного вчинку вже інший, оновлений, Вовкозуб поважно пішов вперед.

Юрій БОЛЬШАК.

Пародії

НА БАЛАЛАЙЦІ — В КОСМОС

Годі нам трюхикати
На возі
Я волів ледачих хвацько
Поганять!
Зітхати сумно про лелечі гнізда,
...про рибу на Дніпрі.
Але вже двері космосу відкриті...
Люблю я балалайку...

Юрій ПЕТРЕНКО.
З вірша «Напруга серця».

Ати-бати...
Космонавти
Йшли кунять.
Ать, два, ать...
Раптом — ти ба! —
Кличе гарба:
«Годі літати!
До мене! Спати!»
Здрастуй, гарба.
Стій, не стрибай.
Спали, не спали —
Швидкості мало.
Годі трюхикать,
На коней гарикать.
Кого б обігнать?
Ать, два, ать...
Снігом на голову — віз,
Сміло на воза лізь.
То не по небу зірка —
Віз покотився з гірки.
Далі воли ледачі
Йшли, наче з дачі.
А я захотів,
Щоб вітер свистів.
Годі волів поганять!
Марш, твою мать... Ать!
Треба ж когось обігнать.
Що це? Зігнулись плечі:
Гнізда лелечі,
Мов космос, пусті.
В жолобі постій.
Не дождеш добра
Від батька Дніпра:
Ні хвоста, ні луски —
Лиш вітер слизький.
Чортів Чорнобиль
Вкраїну угробив...
Годі зітхать!
Ать, два, ать...
Доки у космос двері відкриті —
Хвацько туди потрюхикать!
Як на ножах:
Славний Чумацький шлях
Жде — вірте у байку —
Мене й балалайку.

Володимир СЕМЕНО.
Полтава.

ЖАРТУЮТЬ ВСІ

Нотатки фейлетоніста

Що не кажіть, а з гумором нині стало сутужно. Згадаймо лише, як усього кілька років тому наш веселий цех рясні́в і квітнув. І не лише тому, що газети та журнали виходили регулярно й паперу було хоч греблю гати. А ситий народ сміявся від щирого серця над, як писали тодішні критики, «бюрократами, неробами, дармоїдами та усім тим, що заважає нам рухатися уперед».

Та часи змінилися. І якщо раніше класична пригода традиційного кума, що набрався у чайній і втрапив не до своєї хати, викликала дружний регіт, то тепер — лише заздрість на межі роздратування. А де, мовляв, у якій чайній, йому так наливали? Хто відпустив без черги і звідкіля він узяв купони для того, щоб так продуктивно й культурно розрядитися?

Словом, непереливки гумористам стало. Та й кому їхні куці-бородаті жарти потрібні, якщо нині життя що не день над нами так жартує, аж моторошно стає. Тепер справжній гумор у високі політичні сфери перемістився.

Та й справді, чого вартий, приміром, традиційний для гуморесок минулого типаж начальника, в якого права рука не знає, що робить ліва. Якщо тут президент найбільшої євразійської держави на повному серйозі наказує підняти на кораблях країни-сусіда свої давньоісторичні прапори. А коли вірні йому воєначальники геть з ніг збиваються, щоб роздобути для них тканину, якої, як і всього іншого, катма, раптом так само цілком серйозно змінює свій попередній наказ на новий. Під оплески відданої йому преси: мовляв, ви тільки-но гляньте, який мудрий цей чоловік — заради політичної стабільності останню сорочку зніме!

Жартують усі. Хвацький генерал, призначений командувати колгоспно-фермерським військом Росії, летить до моря вчити адміралів сусідньої держави, кому і як їм віддавати честь.

А тут ще добрий американський дядечко свою хохму докинув. Мовляв, якщо не віддасте старшо-братній державі свої ракети, їй-бо зменшимо вам допомогу. А в нас сміються. Бо як можна зменшити те, чого нема? Не називати ж допомогою кредит на закупівлю зерна у власних фермерів. Бо то вже ми допоможемо їм, а не вони нам. Ліпше б вони в нас трохи сала за ВКВ закупили. Ми їм на це й кредит виділили б. А потім мали б усі підстави по закутках Європейського дому себе розхвалювати: мовляв, які ж ми молодці. Отак взяли й допомогли Америці.

Але найвитонченішими жартівниками виявилися наші урядові економісти. Напівголодний народ регоче, аж за живіт хапається.

Особливо, коли йдеться про так звану стабілізацію споживчого ринку. Тут, здавалося б, усе має бути просто й логічно. Стабілізація, це коли попит дорівнює пропозиції, заводи виробляють товари, а люди заробляють стільки, щоб ці товари купувати.

Але гумор тим і смішний, що алогічний. Бо в тій стабілізації, що нам пропонують, усе навпаки. Все робиться для того, щоб товарів не було, а в людей — грошей. Тобто теж попит дорівнює пропозиції — однаково нульовий.

А тим, хто ще досі намагається щось виробляти, пропонують дитячу гру за назвою «Хто останній?». Правила прості, як макітра: завод душать податками, аж поки той не зупиниться і робітники не стануть безробітними. А потім підвищують податки для інших заводів, щоб, мовляв, цим безробітним допомагати. Виграє той, хто зупинить виробництво останнім. Чи не правда, весела гра? Не якийсь там банальний біг у мішках — тут масовість забезпечено. Публіка щиро реготатиме, бо це все, що їй залишилося.

І сусідів наших ми вже потішили. Коли бездумно запозичили в них закон про податок на добавлену вартість. Що його вони, як самі стверджують, ввели для стабілізації карбованця. Ми, щоправда, в свою чергу, стверджуємо, що від карбованця збираємося відмовлятися. Але закон ввели. За компанію. Наче школярі, що натягнули через стежку мотузок: дружно регочемо, коли нові й нові гіганти індустрії спотикаються і опиняються в калюжі.

А тепер уже спинятися не можна. Жартувати так жартувати. Нові розиграші на підході. Приміром, оголосити надзвичайний економічний стан. А потім списати борги, як це недавно зробили колгоспам. І дати дотацію. На все. Щоб геть усе з продажу зникло. Бо дотація — то така хитра штука, що від неї, як правило, виграють лише ті, хто її розподіляє. Оскільки жоден розумний виробник тоді взагалі нічого не вироблятиме. Напише на папері, що він нібито заготував м'ясо і зробив з нього ковбасу, а дотацію поділить з тим, хто цю ковбасу нібито продав. А перевірити це неможливо, бо ті, хто перевіряє, теж люди і теж страждають від лібералізації.

А населенню тільки і лишиться реготати. Особливо, коли йому вкотре пояснюватимуть, що все це було зроблено заради його ж користі.

А що ж гумористи? Майстри гуморесок, байок та усмішок? Їм зовсім непереливки. Доведеться йти в урядово-політичні сфери. Туди, де розмах. Де жартують не з якимось там читачем чи глядачем на концерті, а з цілим народом.

Тимофій ПРОКОПЕНКО.

Мікросюжети

КОЖНОМУ СВОЄ

Архітекторам — проектувати, будівельникам — будувати, комісіям — приймати, новоселам — ремонтувати...

ЕПІТАФІЯ

Не вмів жити.

ТРАНСПОРТНИЙ ПАРАДОКС

Випив «на коня», а поїхав... міліцейською машиною.

ЗИГЗАГИ БАЖАНЬ

Робив усе, що хотів, а хотів... не робити нічого.

Борис СЛЮСАР.

Мал. Володимира ХОРОШЕНКА.

ІЗ СУДДІВСЬКИХ ПРОТОКОЛІВ

Чемпіонат України з футболу, вища ліга. Дев'ятий тур.

Група А.

«Нива» Вц. — «Таврія». 0:1 (0:1). 9500 глядачів. Суддя І. Хіблін (Хмельницький). Гол: Гудименко (48).

«Кремінь» — «Металург». 0:1 (0:1). 9000 глядачів. Суддя Я. Грисьо (Львів). Гол: Гусак (26, у власні ворота). Попереджені: Гусак («Кремінь»), Сторчак, Головань, Шкапенко (усі — «Металург»).

«Шахтар» — «Чорноморець». 0:0. 3010 глядачів. Суддя В. Авдиш (Сімферополь).

«Торпедо» — «Евіс». 2:0 (1:0). 4000 глядачів. Суддя Л. Бавикін (Харків). Голи: Марєєв (42), Заєць (77).

	І°	В	Н	П	М	О
Таврія	8	5	2	1	10—4	12
Шахтар	8	3	4	1	13—3	10
Чорноморець	8	3	4	1	15—7	10
Торпедо	8	3	4	1	8—3	10
Металург	8	3	4	1	9—5	10
Кремінь	8	2	4	2	4—5	8
Евіс	8	2	2	4	5—9	6
Карпати	8	1	4	3	4—9	6
Темп	8	1	3	4	4—12	5
Нива Вц.	8	1	1	6	4—19	3

Група Б.

«Дніпро» — «Буковина». 0:1. (0:1). 2000 глядачів. Суддя О. Дегтярьов (Одеса). Гол: Задорожняк (18). Попереджено Мамчура («Дніпро»).

«Зоря»-МАЛС — «Прикарпаття». 4:0 (0:0). 7200 глядачів. Суддя О. Тютюн (Фастів). Голи: Фокін (69), Севідов (72), Гусейнов (75), Коробченко (89).

«Нива» Тр. — СКА. 1:0 (1:0). 11500 глядачів. Суддя Р. Зень (Львів). Гол: Павлюченко (31). Попереджено одесита Ролевича.

«Волинь» — «Металіст». 3:1 (3:0). 7500 глядачів. Суддя К. Панчик (Сімферополь). Голи: Бурч (28, з пенальті), Філонюк (40), Слука (42) — у господарів; Кандауров (81) — у гостей.

	І	В	Н	П	М	О
Буковина	7	4	3	0	8—3	11
Динамо	6	4	2	0	10—5	10
Металіст	9	3	3	3	12—10	9
Волинь	8	4	1	3	10—8	9
Нива Тр.	8	3	3	2	5—3	9
Дніпро	8	3	2	3	9—7	8
Нафтовик	8	3	2	3	4—7	8
Зоря-МАЛС	8	3	1	4	11—10	7
Прикарпаття	8	1	4	3	1—6	6
СКА	8	0	1	7	3—14	1

Перехідна ліга

«ПРОМЕТЕЙ» ВИХОДИТЬ ІЗ СЕБЕ

Після поразки в Макіївці «Прометей» у Шахтарську дав справжній бій лідеру — «Гірнику» з Харцизька — 4:0. Трохи менше забили у ворота «Антрацита» футболісти «Титана» з Армянська — 3:0. Але зробили вони це на полі суперника.

Результати інших матчів: «Дністер» — «Андезит» — 0:0, «Газовик» — «Нива» (Бережани) — 2:1, «Явір» — «Промінь» — 1:0, «Зірка» — «Електрон» — 2:0, «Океан» — «Меліоратор» — 0:0, «Море» — «Дружба» — 0:0.

У першій групі лідирують: «Газовик», «Дністер» та «Явір», які набрали по 4 очка. У другій — «Титан», «Гірник», «Океан» — по 4 очка.

Завтра пройдуть матчі четвертого туру.

«ДИНАМО» НЕ ЗРАДЖУЄ... «ДИНАМО»!..

Баскетбол

Це, як то кажуть, свята правда. Як і торік, завершення і нинішнього сезону незмінні чемпіонки України, володарки золотих медалей першості Співдружності незалежних держав — 92, віце-чемпіонки Європи в розиграші Кубка кращих клубів континенту — 92, баскетболістки «Динамо» (Київ) відзначали в «своєму ресторані» «Динамо», що розташований буквально за парканом основної бази великого динамівського колективу Києва та України.

Так, були на святі голови федерацій баскетболу України та Києва М. Осипов та Г. Качер, було багато керівників різних організацій, які щиро та стабільно допомагають команді в сьогоднішні нелегкі для спорту й життя взагалі часи. Були чудові тости й різноманітні тонізуючі та мінеральні напої із забутими багатьма з нас стравами, були піснипривітання баскетболісткам у виконанні далекого гостя із Сиктивкара Юхима Кобзона (не плутати з Йосипом Кобзоном) та квінтету чудових музикантів з «Динамо», були «вогневі танці» кінця нашого століття та — в стилі «ретро» тощо.

Але, перш за все, хочеться щиро подякувати головному тренерові «Динамо» Володимиру Рижову і його найближчим помічникам за те, що вони запросили на свято ветеранів динамівського баскетболу. Для багатьох з них — за віком — сьогоднішнє покоління динамівських дівчат — це дочки та онуки! Треба було бачити обличчя Н. Петрової, Ю. Бурдіної-Єгорової, Н. Піменової, З. Стасюк, В. Таганян, Ф. Кочергиної-Орел, Л. Висоцької, В. Смольякової, Л. Медведєвої-Мандич, В. Каревої, Н. Фоміних, аса-гравця й тренера з Одеси И. Кесельмана... Вони наче скинули по кілька десятків років! В усякому разі, на танцювальному майданчику ветерани ні в чому не поступалися своїм юним колегам з «баскетбольного цеху» — М. Ткаченко, С. Оревковій, О. Жирко, І. Гуревич, О. Вергун, Л. Назаренко та їхнім партнеркам. Саме ці видатні баскетболістки та нинішні чемпіонки-динамівки були головними дійовими особами на чудовому вечорі-святі. Пригадали ми й біль втрат. Хвилиною мовчання вшанували пам'five видатного тренера М. О. Єгорова — незабутнього «Міра», як звали його, поважаючи, в баскетбольному світі майже всі добрі знайомі, який прокладав шлях українського, київського та динамівського баскетболу у вищі баскетбольні сфери — честь йому, велика шана і світла пам'ять!

І ще. В баскетбольному «Динамо» розуміють, судячи із усього, роль і вагу в сучасному спорті журналістів. І на цей вечір відпочинку була запрошена велика група київських журналістів з різних видань на чолі з метрами спортивної журналістики — Леонідом та Григорієм Каневськими, Ігорем Конончуком.

Одне слово, «Динамо» й за «гру на майданчику», так би мовити, об'єкту громадського харчування і відпочинку, як на мене, заслужило повновісну «п'ятірку»! Домовились в квітні 93-го тут же, на «полі» «Динамо» відсвяткувати виграш європейського Кубка-93, який зимуватиме в Іспанії, в клубі «Дорна» з Валенсії.

Чемпіонат України-92 триває, але ще до його завершення золоті медалі сміливо можна вручати київським динамівкам — вони поза конкуренцією!

Юрій ВИСТАВКІН,
майстер спорту.

Київ.

ЛЬОДОВИЙ БАЛ У «СОКОЛІ»

Хокей

У спеціалізованій дитячо-юнацькій школі олімпійського резерву з хокею «Сокіл» (Київ) відбувся традиційний випускний вечір. Бал проходив на льоду і навколо хокейного майданчика.

І тренерам, і вихованцям школи є чим похвалитися. Цей заклад, що дуже приємно, вважається чи не найкращим у СНД. Усі вікові групи, якими керують досвідчені тренери Віктор Чибирєв, Анатолій Ніколаєв, Анатолій Дьомін, Борис Гольцев, Юрій Крилов, Вадим Сібірко, Валерій Мосієнко, Костянтин Гаврилов, Володимир Разін, протягом сезону вигравали великі міжнародні змагання, починаючи від чемпіонатів світу і закінчуючи різними представницькими турнірами в Швейцарії, Австрії, Німеччині, Нідерландах, Росії.

А найлункіша подія, яка схвилювала школу і всіх прихильників хокею в Україні, така: вихованець СДЮШОР «Сокіл» Олексій Житник у складі об'єднаної команди став олімпійським чемпіоном на Іграх в Альбервілі...

У вечора був кульмінаційний момент, коли директор школи, заслужений тренер України Валентин Уткін вручив хокеїстам-випускникам «атестати зрілості». До речі, більшість з них уже виступає в командах майстрів «Сокіл» і ШВСМ — «Сокіл»-2. А це основне свідчення того, що СДЮШОР працює із знаком якості.

А потім випускник, чемпіон світу серед юнаків, а нині гравець «Сокола» і національної збірної України Олександр Алексєєв зачитав текст клятви, який за ним повторили особливо серйозні на вигляд наймешні «соколята». Вони роблять тільки перші кроки на льоду.

Завершився хокейний бал поєдинками, які не залишили нікого байдужими. Збірна тренерів зіграла з «Соколом»-78, а збірна батьків — з командою 10-річних.

Віктор БРАНИЦЬКИЙ.

Коли на льоду стає жарко... Фото Миколи БОЧКА.

З ПОТОКУ ПОВІДОМЛЕНЬ

Баскетбол. Завершився перший етап чемпіонату України серед жіночих клубів вищої ліги. Ось його підсумки: «Динамо» (Київ) — 40 очок, «Університет» (Сімферополь) — 34, «Сталь» (Дніпропетровськ) — 32, «Медін» (Донецьк) — 29, «Львівміськбуд» (Львів) — 25, СКІФ (Київ) — 20. До фіналу вийшли «Динамо», «Університет», «Сталь» і «Медін». Матчі першого кола проходять в Києві, в залі Інституту фізкультури, в ці дні.

У Санкт - Петербурзі відбулася установча конференція Міжнародної професіональної баскетбольної ліги (МПБЛ). Кандидатами до її складу затверджені: «Будівельник» (Київ), ВЕФ (Рига), «Динамо» (Москва), «Жальгіріс» (Каунас), «Калев» (Таллінн), РТІ (Мінськ), «Спартак» (Санкт-Петербург) і «Статіба» (Вільнюс). Перший чемпіонат МПБЛ планується провести в сезоні 1992—1993 років.

Гандбол. У Львові фінішував перший фінальний тур жіночого чемпіонату України, вища ліга. «Спартак» (Київ) — 10 очок, «Автомобіліст» (Київ), «Мотор» (Запоріжжя), «Галичанка» (Львів) — по 6, «Текстильник» (Херсон) — 2, «Карпати» (Ужгород) — 0. Другий тур, який назве призерів чемпіонату, пройде в середині травня в Херсоні.

Хокей. Зіграно перший етап молодіжного чемпіонату України, який проходив у Палаці «Сокіл», в Києві. Ці змагання були відкритими, бо в них брала участь команда «Кристал» (Саратов). У головному матчі туру «Сокіл»-75 (Київ) переміг ХОШІСП (Харків) — 5:4. Продовження чемпіонату в листопаді. А поки здобуток команд такий: «Сокіл»-75 — 10 очок (в 5 матчах), ХОШІСП — 8, ДЮСШ (Київ) — 6, «Кристал» (Саратов) — 4, «Сокіл»-76 (Київ) — 2, «Динамо» (Харків) — 0.

ГОЛОС України

Газета Верховної Ради України

Головний редактор Сергій ПРАВДЕНКО

Редколегія:
Анатолій ГОРЛОВ перший заступник головного редактора
Олександр БІЛИК заступник головного редактора
Олександр ЄМЕЛЬЯНОВ член-кореспондент АН України
Володимир КРАСНОДЕМСЬКИЙ оглядач, завідуючий відділом культури
Леонід САМОЙЛЕНКО заступник головного редактора
Борис СИДОРЕНКО заступник головного редактора
Анатолій СОЛОНСЬКИЙ редактор відділу кореспондентської мережі
Віталій СУДДЯ відповідальний секретар

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Засновник — Верховна Рада України.

Адреса редакції: 252047 Київ, вул. Нестерова, 4

ТЕЛЕФОНИ:
Для довідок — 441-89-61 441-89-46
телефакс — 224-72-54
Відділ реклами — 441-89-44

Редакція розглядає рукописи, подані в першому примірнику машинопису.

Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.

Залишаємо за собою право виправляти мову і скорочувати матеріали.

Рукописи не повертаємо.

За точність викладених фактів відповідальність несе автор.

Листування з читачами — тільки на сторінках газети.

Пересиланням скарг у різні інстанції редакція не займається.

Звертайтеся, будь ласка, безпосередньо до відповідних органів влади.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.

Індекс 60955

Загальний тираж 389.079.

Комбінат друку видавництва «Преса України». 252047 Київ, проспект Перемоги, 50.

Зам. 0311072.

1 2 3 4 5 6 7 8 9